Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 643 | vineri 12 ianuarie 1962 | 8 pagini 25 bani

Temei pentru optimismul nostru

Acum, la început de trimestru, poștașul a adus la redacție zeci de scrisori. Un teanc de plicuri, mai mari, mai mici, trimise din Maramureș, din Banat, din Suceava de pe tot cuprinsul patriei. Un teanc de plicuri semnate toate de profesori, de învățători, de educatoare...

„Sînt fericită" — așa își începe scrisoarea directoarea Școlii medii nr. 5 cu profil de educație fizică din Capitală. — Sînt fericită pentru că elevii mei și-au petrecut vacanța într-o tabără de munte. I-am urmărit cu gîndul la fiecare urcuș. Acum s-au întors cu obrajii bronzați, cu forțe noi, nerăbdători să înceapă școala"

Nu e oare acesta un motiv de fericire? Să știi că elevii tăi, alături de sutele de mii de elevi ai patriei, au create condiții minunate de viață, că se bucură de toate frumusețile patriei, de atenție și grijă părintească? Nu-ți dă această fericire aripi, putere însutită de muncă?

...„În satul nostru s-a construit o școală nouă — ne vestește cu mîndrie o învățătoare din Pleșești, raionul Fălticeni. O inaugurăm acum la început de trimestru. Pentru mine, pentru toate cadrele didactice, pentru oamenii din sat și pentru copii, inaugurarea școlii va fi o adevărată sărbătoare. Este o clădire mare, frumoasă, cum n-a fost alta pînă acum la noi. În primele zile de școală voi aranja cu copiii clasa, vom pune flori și perdelițe la ferestre.

Le voi povesti apoi de cocioaba în care am învățat eu carte, de băncile șchioape pe care am scris. Încep munca în noul trimestru cu bucuria că predau într-o clasă spațioasă, curată, cu mobilier nou, hotărîtă de a obține rezultate pe măsura condițiilor optime de muncă ce mi s-au creat"...

...„Mai era doar o săptămînă pînă la încheierea primului trimestru, cînd într-o zi a venit în cancelarie o elevă din clasa a IX-a. Avea ochii plînși, și totuși nu părea tristă". Și directoarea Școlii medii nr. 1 din Bacău ne descrie mai departe întreaga întîmplare.

În clasa a IX-a toți elevii obținuseră pe primul trimestru note bune și foarte bune la învățătură. Doar unul singur era amenințat să rămînă corigent. Onoarea clasei ar fi fost pătată. Și atunci colectivul clasei a hotărît să-l ajute. Eleva respectivă s-a angajat să repete de la început materia, lecție de lecție, să învețe împreună și noaptea, dacă este nevoie. Așa a și făcut. Și acum venise în cancelarie să comunice că elevul este pregătit, că își poate îndrepta nota...

Onoarea clasei a fost salvată. Toți elevii au promovat cu rezultate bune. În viitorul trimestru cei doi elevi vor învăța numai împreună.

„Este un fapt mărunt în aparență — continuă directoarea școlii — dar plin de semnificație. Elevii mei luptă pentru onoarea clasei. Nu numai că m-a încîntat, că m-a mișcat gestul acesta frumos, colegial, tovărășesc. El mi-a dat însă și garanția că în viitor rezultatele noului trimestru vor fi mai bune".

...Am găsit în scrisorile citite nenumărate asemenea fapte. Crîmpeie de fericire, mîndrie de pedagog, bucurii...

O excursie în care elevii au petrecut zile pline de veselie, o școală nouă care-și deschide porțile, o vizită instructivă la o întreprindere, un elev care își îndreaptă notele ajutat de colectivul clasei, o lucrare care dovedește talent, aptitudini din partea unui elev, un fapt care ilustrează respect și grijă față de bunurile obștești, o faptă pionierească ce dovedește curaj, cinste, un carnet plin de note bune, toate acestea stimulează și mai mult munca pedagogului la începutul fiecărei noi etape de activitate în școală, sînt temeiul optimismului nostru.

MONICA VERDES

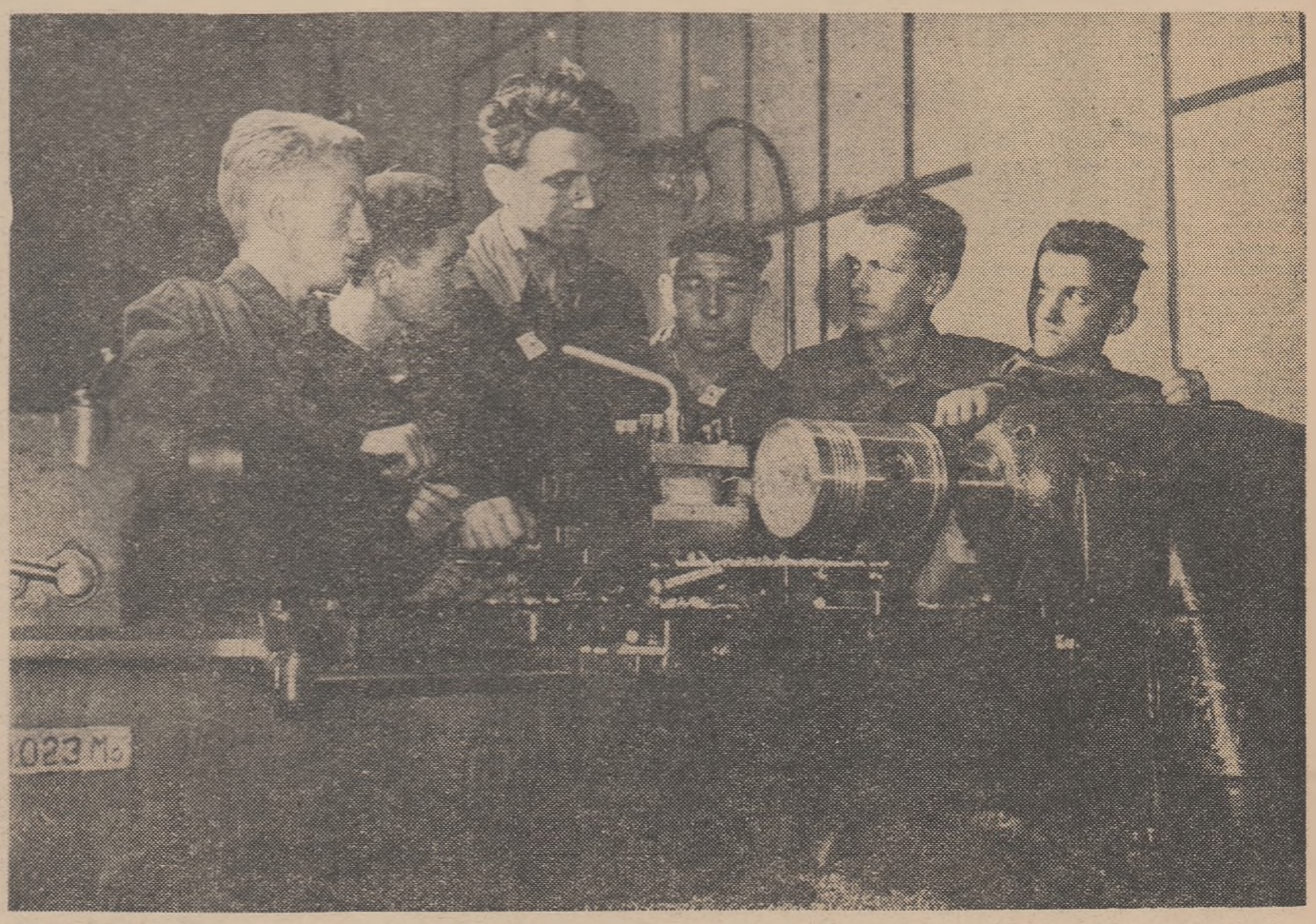

Muncind alături de fruntașii în producție, pătrunzînd tainele prelucrării metalelor elevii capătă o pasiune puternică pentru creația tehnică.

Muncă de PERSPECTIVĂ în școală

În mersul impetuos al societății contemporane spre comunism, se ivesc sau se cristalizează probleme a căror reflectare se impune cu necesitate și în activitatea școlilor.

Una dintre aceste probleme, enunțată de clasicii marxism-leninismului, verificată de practica construirii socialismului, exprimată și teoretizată pe planul educației de A. S. Makarenko — și care astăzi a devenit vitală pentru orice domeniu al economiei și culturii — este aceea a perspectivei. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a elaborat un plan de 20 de ani pentru construirea bazei tehnico-materiale a comunismului. În țara noastră a fost elaborată schița programului de perspectivă pe 15 ani privind desăvîrșirea construcției socialismului și trecerea treptată la comunism.

Cine vor făuri toate aceste proiecte mărețe? Desigur oamenii, noile generații de constructori ai socialismului și comunismului, cadre calificate la nivelul științei și tehnicii înaintate, cu o conștiință înaltă, însuflețiți de cele mai mari idealuri umaniste.

Perspectiva trebuie să fie deci prezentă nu numai în domeniul dezvoltării economiei și culturii, ci totodată și în acela al formării personalității umane. Absolventul școlii noastre trebuie să răspundă nu numai cerințelor care îi vor sta în față peste 1—2 ani, ci și acelor cerințe care vor fi formulate de viață peste 20—30 de ani. Într-una din cuvîntările sale N. S. Hrușciov spunea: „Întrecerea între socialism și capitalism... este determinată și de realizările în domeniul [illegible] lori". De la tribuna Congresului al XXII-lea al P.C.U.S. — Congresul comunismului — el a arătat de asemenea că „dintre toate valorile create de orînduirea socialistă, valoarea cea mai mare este omul nou — constructor activ al comunismului".

Firește, o asemenea „valoare" nu se formează deodată, ci treptat, sub influența unei munci educative orientată în chip conștient spre acest scop.

În școala noastră perspectiva muncii instructiv-educative constituie o preocupare centrală către care a fost îndrumată de către partid și stat activitatea cadrelor didactice și a constituit un factor determinant în dezvoltarea sistemului nostru de învățămînt. Dar, perspectiva trebuie să fie prezentă și în organizarea muncii noastre și în programul educativ concret pentru fiecare clasă.

Profesorul, educatorul în general, trebuie să aibă mereu în fața sa imaginea condițiilor economico-sociale în care elevii se vor încadra, a sarcinilor de care ei vor trebui să se achite atunci cînd își vor lua locul firesc în rîndurile făuritorilor de bunuri materiale și spirituale. Numai avînd clară această imagine educatorul poate să-i modeleze, să-i instruiască, să-i pregătească pe elevi pentru viață. Majoritatea cadrelor didactice realizează această perspectivă. Mărturie sînt promoțiile pe care școala noastră nouă le-a dat — tineri cu o temeinică pregătire, cu un înalt profil moral. Acești tineri au împînzit șantierele, uzinele, marile unități agricole socialiste din patria noastră și aplică creator, cu entuziasm, cunoștin-

unde se duce o muncă „meșteșugărească" rezultatele sînt cu totul nesatisfăcătoare. Să luăm cîteva exemple. Recent la o oră educativă în ultimul an al unei școli profesionale se discuta despre fuga de la ore, suflat, copiat etc. După ce ai asistat la o asemenea oră poți întreba pe drept cuvînt: dar ce au făcut oare educatorii — din anul I și pînă în anul III? Cum au putut persista atîta timp, fie chiar doar la unul, doi dintre acești tineri, astfel de deprinderi? Își dau oare seama profesorii școlii respective de răspunderea pe care o poartă față de societate?

La o clasă a X-a o profesoară dînd tema lucrării de control cere: „Nimic pe bancă și în bancă; toate cărțile și caietele jos!". Am întrebat-o la sfîrșitul orei:

— De ce ați luat această măsură?

— Ca să nu copieze!

— Sînteți sigură că există în colectivul acesta de 35 de elevi, din care 30 sînt utemiști, unii care ar fi încercat să copieze?

— Ei, dumneata nu cunoști elevii...

— Dar dacă elevii v-ar fi spus: Ne jigniți cu această măsură. Sîntem în stare să stăm singuri în clasă, cu toate cărțile pe bancă și să facem lucrarea fără ca vreunul să copieze. Ce le-ați fi răspuns?

— Oh, așa ceva nu se poate întîmpla.

Este limpede că această profesoară nu-și dă seama unde poate duce lipsa de înțelegere, de respect față de ce are patria mai de preț — tineretul, că această atitudine a ei poate avea conse-

I. ROMAN

Scrisori de la oamenii școlii

ÎNTR-UN INSTITUT PEDAGOGIC

Organizația de partid împreună cu conducerea Institutului pedagogic de 3 ani din Galați au mobilizat, încă de la începutul anului universitar, cadrele didactice îndrumătoare de grupă pentru a organiza cu studenții vizitarea monumentelor istorice, a muzeelor și a principalelor întreprinderi industriale din orașul Galați. Sub conducerea acestor cadre didactice, un număr de 150 de studenți din anul I de la facultățile de filologie, științe naturale, fizico-chimice ș.a. au vizitat secția mișcarea muncitorească din cadrul muzeului regional de istorie, putînd cunoaște mai aprofundat glorioasele tradiții de luptă ale muncitorimii gălățene împotriva odiosului regim burghezo-moșieresc, au făcut vizite la principalele monumente istorice din oraș și în unele unități agricole socialiste din regiune.

Din inițiativa și sub conducerea catedrei de științe sociale, grupele de studenți continuă să facă vizite la muzeele din oraș și la alte locuri istorice, se organizează întîlniri ale studenților cu vechi militanți ai mișcării muncitorești.

În munca educativă cadrele didactice manifestă un interes deosebit pentru folosirea unor metode cît mai variate care să pasioneze pe studenți și să-i lege și mai mult de profesiunea aleasă.

Este demn de relevat, de pildă, inițiativa catedrei de limba romînă care a organizat în cursul lunii decembrie o seară literară în cadrul cenaclului de creație „Mihail Sadoveanu" al institutului, cu prilejul căreia studenții facultății de filologie au recitat poezii inedite și fragmente din lucrări în proză.

Un important rol educativ l-a avut întîlnirea recentă a studenților aceleiași facultăți cu scriitorii Alexandru Sahighian, Mioara Cremene și Alexandru Andrițoiu, care au vorbit despre munca lor de creație.

Alte catedre ca, de pildă, catedrele de limbi străine și chimie-fizică, se preocupă de dezvoltarea la studenți a gustului pentru muzica simfonică, organizînd săptămînal audiții muzicale pe discuri. De curînd în cadrul grupei 133 din anul I, fizică-chimie, s-a prezentat conferința „George Enescu, părintele muzicii romînești", după care au fost audiate pe discuri piese din creația enesciană.

Pentru deprinderea studenților cu specificul și cerințele viitoarei lor profesiuni de cadre didactice ce vor lucra cu precădere în mediul rural, biroul organizației de bază P.M.R. a îndrumat comitetul U.T.M. din institut și consiliul asociației studențești, să acorde în acest an o atenție sporită organizării unor formații artistice în care să fie antrenați studenții în funcție de aptitudinile lor. Institutul dispune în prezent de brigăzi de agitație, o echipă de teatru, o formație corală și o orchestră, care pe lîngă spectacolele pe care le prezintă în cadrul centrului universitar se deplasează în comunele din regiune, cu programe speciale legate de întărirea formelor socialiste de organizare a agriculturii.

Roadele intensificării muncii educative în rîndul studenților devin vizibile încă de pe acum, deși au trecut doar trei luni de la începutul anului universitar. A crescut nivelul politico-ideologic al majorității studenților, a sporit forța opiniei colective și intransigența față de lipsuri.

Conf. univ. C. MARINESCU
șeful catedrei de științe sociale din Institutul pedagogic de 3 ani Galați

PE SCURT DIN ȘCOLI

● La una din „joile tineretului" organizată recent la căminul cultural din comuna Călești, raionul Adjud, cadrele didactice din comună au prezentat un program care s-a bucurat de mult succes. Este vorba de o călătorie pe hartă cu tema: „Chipul nou al patriei în literatura contemporană". Cu prilejul acestei „călătorii" profesorii au vorbit țăranilor muncitori despre mărețele transformări petrecute în țara noastră sub conducerea partidului, în anii regimului democrat-popular.

C. S.

● *Școala medie-internat „D. Cantemir" din Breaza a organizat prin O.N.T. o excursie cu un număr de 120 elevi fruntași la învățătură și 20 de diriginți pe ruta: Brașov — Făgăraș — Sibiu — Rășinari, avînd ca obiective vizitarea Muzeului Bruckenthal din Sibiu, casa memorială „Gh. Lazăr" din Avrig, Muzeul etnografic din comuna Rășinari, locul unde s-a dat bătălia de la Șelimbăr și alte obiective social-culturale.*

Excursia a fost plină de învățăminte și a contribuit din plin la îmbogățirea cunoștințelor elevilor privind locurile istorice și obiectivele social-culturale de pe traseul parcurs, constituind totodată și un puternic stimulent pentru toți elevii.

I. BOTOROG

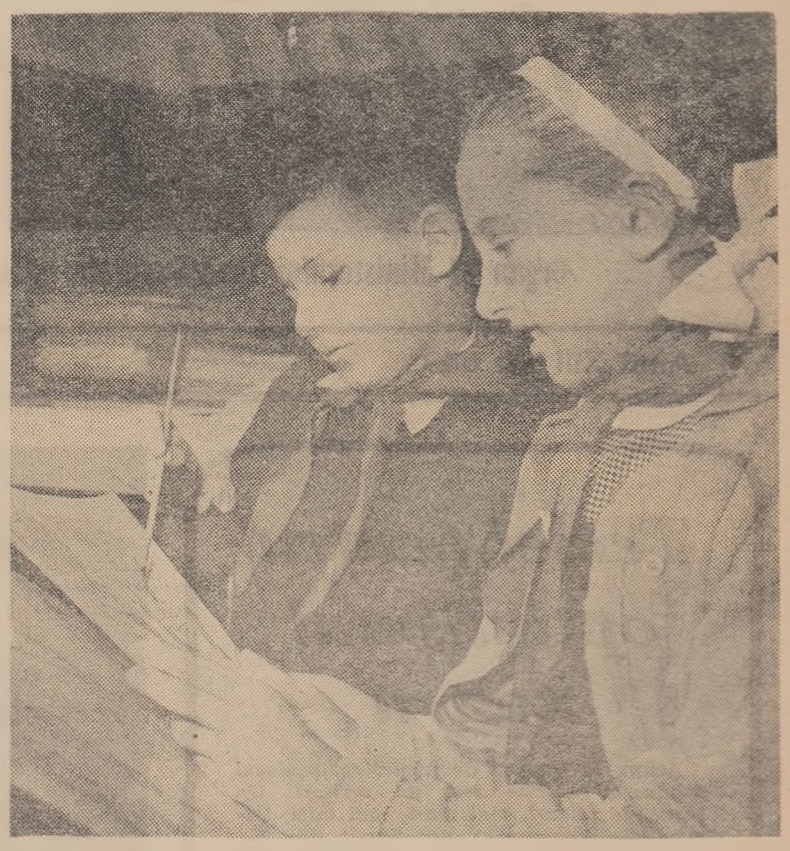

Colegul de bancă este în același timp și primul critic al noii acuarele.

POȘTA redacției

GH. D. BADEA, comuna Făurei, raionul Lehliu: *Indemnizația de 100 lei pentru funcționarea în localități cu condiții deosebite de muncă, se acordă numai cadrelor didactice calificate (directorilor, directorilor adjuncți și profesorilor de categoria I-a de salarizare, celor din categoria a II-a dacă au absolvit un Institut pedagogic de 2 (3) ani cu examen de stat sau cursul special de 2 ani, învățătorilor și educatoarelor de categoria a I-a de salarizare și învățătorilor care predau la clasele V—VII. Cadrelor didactice care nu fac parte din categoriile de mai sus (profesori și învățători necalificați) nu li se acordă indemnizația de 100 lei.*

UN GRUP DE PROFESORI, Odobești: *Indemnizația de diriginție face parte integrantă din salariul tarifar al funcției de bază și se ia în considerare la calcularea drepturilor de concediu, pensie etc. La calcularea salariului pentru orele cumulate se ia însă în considerare numai salariul tarifar al funcției îndeplinite, fără alte sporuri, adică fără diriginție. Acest lucru este valabil și la plățile cu ora. Deosebirea dintre orele cumulate și plata cu ora este arătată în îndreptarul trimis de M.I.C. tuturor secțiilor de învățămînt și cultură. Posturile și orele vacante care depășesc normele, sînt atribuite prin cumul. În schimb, orele prestate în locul unui învățător sau profesor aflat în concediu de boală, naștere, studii etc., ca și orele efectuate la examenele prevăzute în instrucțiuni se consideră plată cu ora.*

AUREL BACIU, Piatra Neamț: *Indemnizațiile de director, director adjunct, diriginte, pentru predarea la 2—4 clase etc. se plătesc pe tot timpul anului școlar, cu începere de la 1 septembrie, inclusiv vacanțele de iarnă și primăvară. Aceste indemnizații nu se plătesc în timpul vacanței de vară (iulie—august) cînd cadrele didactice primesc indemnizația pentru concediul de odihnă calculată conform normelor stabilite.*

UN GRUP DE SURORI DE LA SPITALUL UNIFICAT, comuna Răducăneni, raionul Hași:

Elevii care urmează cursurile serale ale școlii medii ca și studenții din învățămîntul superior seral au dreptul la un concediu plătit cu durata de 30 zile pentru fiecare an școlar. Acest concediu se acordă eșalonat sau integral în timpul perioadelor pentru acest concediu să depășească o mie de lei. Concediul de mai sus se acordă în afara concediului legal de odihnă.

VASILE POPESCU, regiunea Argeș și alții: *Orele cumulate se plătesc și pe timpul vacanțelor de iarnă și primăvară întrucît în acest timp cadrele didactice nu sînt în concediu ci urmează a efectua în școală activitățile ce revin din planul de muncă al școlii (excursii cu elevii, activități culturale etc.). Orele cumulate nu se plătesc însă pe timpul vacanțelor de vară (iulie-august) cînd cadrele didactice sînt considerate în concediu și primesc indemnizația corespunzătoare.*

TINCA BUZOIANU, comuna Jirlău, raionul Făurei: *Întrucît la 1 august 1959 aveați peste 5 ani vechime în învățămînt puteți fi încadrată cu salariul prevăzut pentru gradul definitiv, grupa 10—20 ani. Aveți însă obligația să vă prezentați la examenul de definitivat în decurs de cel mult 3 ani de la completarea studiilor. Vă puteți deci înscrie la examenul de definitivat, avînd acest drept chiar din anul școlar trecut. Potrivit drepturilor vă revine ca învățătoare un salariu de o mie lei lunar.*

NICOLAE RUSEN, comuna Colilia, raionul Slobozia: *Întrucît sînteți absolvent de școală medie și predați la clasele V—VII aveți dreptul să fiți încadrat și salarizat la fel ca învățătorii de categoria a I-a. Pentru că la 1 august 1959 aveați peste 5 ani vechime și vă aflați încadrat în grupa de vechime 5—10 ani, aveți dreptul să fiți încadrat mai departe ca salarizare la fel ca învățătorii de grad definitiv în grupa corespunzătoare de vechime, dovedită cu acte*

VALENTIN ROZMARIN, Brașov: *Timpul cît ați predat în învățămînt ca suplinitor se ia în considerare la stagiul în învățămînt. Nu se consideră însă și timpul cît ați urmat Institutul pedagogic întrucît nu ați plecat la studii de la catedră, ci direct după efectuarea stagiului militar*

Pe adresa redacției sosesc numeroase scrisori prin care cadrele didactice solicită lămuriri cu privire la diferite probleme de încadrare și salarizare. Întrucît la o serie de asemenea probleme am răspuns la rubrica noastră „Poșta redacției" din numerele anterioare, rugăm pe cei care doresc pe viitor să adreseze redacției întrebări în problemele de mai sus, să consulte mai întîi

O PROPUNERE

Fără îndoială, Întreprinderea de material didactic a obținut în ultimii ani importante succese pe linia producerii unor aparate și modele de mare complexitate, bazate pe o concepție modernă și de o deosebită utilitate în procesul de predare a diferitelor discipline în școală. De asemenea, ca un răspuns la cererile profesorilor din diferite școli, noile aparate sînt însoțite de scheme de construcție, caracteristici tehnice și instrucțiuni de funcționare, fapt care contribuie la utilizarea lor mai intensă și în mai bune condițiuni.

Cele mai multe dintre noile aparate sînt de bună calitate și au o construcție potrivită din punct de vedere didactic. Galvanometrele produse de I.M.D., spre exemplu, sînt sensibile și permit observarea principiului de funcționare. De asemenea voltmetrele și ampermetrele în cutie transparentă de material plastic permit să se urmărească principiul de funcționare și sînt înzestrate cu un dispozitiv foarte ușor de mînuit pentru aducerea la zero a indicatorului. Ar fi fost bine dacă placa transparentă din fața scalei ar fi fost fixată mai solid sau eventual ar fi fost construită astfel încît să facă corp comun cu restul carcasei, căci uneori se desprinde și cade peste indicator.

Un cuvînt de laudă se cuvine a fi adus și trusei pentru experiențe de optică, aparatului pentru punerea în evidență a cîmpului magnetic din jurul unui conductor străbătut de curent electric sau trusei pentru descărcări electrice în gaze rarefiate. Dar pentru îmbunătățirea continuă a materialului didactic se cuvine să atragem atenția și asupra unor neajunsuri pe care le întîmpinăm în utilizarea unor aparate. Astfel, presa hidraulică tip I.M.D. nu are o bună etanșare a pistonului față de cilindru, ceea ce provoacă scăpări de lichid. Acest defect se poate remedia prin îmbunătățirea tehnologiei de fabricație. Nici cutiile cu rezistențe și punțile cu fir nu satisfac pe deplin exigențele calitative. Nu trebuie să uităm că elevii de abia își formează deprinderile practice de lucru în laborator și aceasta implică o construcție robustă a aparatelor. Or, fixarea bornelor este foarte slabă, iar la puntea cu fir cursorul nu asigură un bun contact alunecător.

Și despre bobina de inducție se pot spune unele lucruri mai puțin plăcute. Pe lîngă asamblarea insuficient de atentă a bornelor de care pomeneam și în cazul cutiei cu rezistențe și a punții cu fir, materialul din care este confecționat ruptorul atrage după sine o rapidă oxidare a contactelor. Acest neajuns se poate ușor remedia prin confecționarea contactelor ruptorului dintr-un material corespunzător.

O altă problemă ce se cuvine a fi ridicată în legătură cu materialul didactic este aceea a reparațiilor. Unele se pot efectua în cadrul școlii, dar în alte cazuri sînt necesare reparații care nu se pot efectua decît în ateliere specializate. Pentru soluționarea acestei probleme propun ca secțiile de învățămînt regionale să solicite comitetelor executive specializarea unor unități din rețeaua industriei locale în reparația de material didactic pentru școlile din cuprinsul regiunii.

Sarcinile actuale ce stau în fața învățămîntului cer din partea noastră, a tuturor, un efort comun și în domeniul perfecționării și modernizării materialului didactic demonstrativ. Socotesc că există toate condițiile ca avînd sprijinul nostru, al profesorilor care predăm diferitele discipline de specialitate, producția I.M.D. să meargă mai departe pe o linie ascendentă.

DIAFILMUL — SPRIJIN PREȚIOS ÎN RIDICAREA CALITĂȚII ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Cadrele didactice de la școala din satul Cornurile de Sus, comuna Ciupelnița, raionul Ploiești, folosesc din plin diafilmul în expunerea lecțiilor, pentru fixarea cunoștințelor la elevi.

Vizionarea diferitelor diafilme de către elevii claselor I—VII a influențat pozitiv asupra calității învățămîntului. Prezentarea diafilmelor: „Contribuția electricității la construirea socialismului", „De la minereu la locomotivă „Prelucrarea fontei" etc., a făcut ca elevii să înțeleagă mai bine lecțiile predate la fizică și chimie.

În cadrul predării istoriei au de Gh. Doja" și „Ștefan cel Mare", iar în orele de limba romînă elevii claselor V—VII au vizionat diafilmele „Amintiri din copilărie" de I. Creangă, „Viața și activitatea lui M. Eminescu", „Poezia și proza de după 23 August 1944".

Elevii claselor I—II au vizionat desenele animate „Ursul păcălit de vulpe", „Capra cu trei iezi" și alte diafilme.

Colectivul școlii va continua să folosească diafilmul și în trimestrul II cu convingerea că această metodă contribuie la ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor.

UN COLECTIV CU REZULTATE BUNE

Legarea tot mai strînsă a învăţămîntului de viaţă, de producţie este una din cele mai imperioase cerinţe puse de partid în faţa şcolii şi a slujitorilor ei.

Pentru a cunoaşte activitatea ce se desfăşoară în şcoli în această privinţă, organele de învăţămînt şi organele sindicale cercetează experienţa cadrelor didactice, a conducerilor şcolilor şi a organizaţiilor sindicale, popularizează experienţa bună, atrag atenţia asupra lipsurilor şi greutăţilor constatate, dau indicaţii pentru înlăturarea lor.

In cele ce urmează publicăm cîteva din constatările făcute recent de o brigadă care a cercetat activitatea unor şcoli medii din regiunea Bacău în domeniul legării învăţămîntului de viaţă, de producţie.

Curiozitatea noastră de a cunoaşte activitatea Şcolii medii din Bicaz, fusese sporită de informaţiile pe care le primisem la regiune. „O şcoală cu rezultate bune în toate domeniile şi în special în domeniul legării învăţămîntului de producţie".

Pentru a cunoaşte activitatea cadrelor didactice, a tehnicienilor şi inginerilor precum şi sprijinul dat de organizaţia sindicală în ce priveşte legarea învăţămîntului de viaţă, de producţie, brigada a asistat la lecţii — în special la obiectele care permit o mai strînsă legătură cu producţia — la activităţile practice care se desfăşoară în ateliere şi la fabrica de ciment, precum şi la orele de tehnologie şi desen tehnic.

★

Activitatea profesorilor din Bicaz se caracterizează prin străduinţa de a asigura lecţiilor un conţinut riguros ştiinţific. Pe de altă parte, deşi colectivul pedagogic al şcolii este alcătuit din multe cadre tinere, se remarcă o lăudabilă străduinţă pentru perfecţionarea metodelor lor de predare. Pentru legarea de viaţă a lecţiilor profesorii folosesc o gamă largă de posibilităţi în funcţie de specificul obiectului respectiv.

Astfel, tov. Violeta Manolescu la lecţia de fizică la clasa a XI-a, a făcut o frumoasă paralelă între fenomenul de reflexie şi refracţie a luminii. S-au discutat în paralel oglinzile sferice şi lentilele cu legile lor şi formarea imaginilor, aplicaţiile practice la reflectoare şi alte aparate optice şi la transformarea energiei solare în curent electric.

La lecţia de chimie „Cărbunii naturali: antracitul, huila şi lignitul" predată la clasa a IX-a „C" de tovarăşa profesoară Florica Dumitrov elevii au dat dovadă de cunoştinţe bogate şi temeinic însuşite despre exploatarea cărbunelui în ţara noastră, despre folosirea lui la prepararea fontei şi oţelului, precum şi despre folosirea lui în termocentralele electrice construite în timpul regimului nostru. De asemenea, ei cunoşteau măsurile de îmbunătăţire a condiţiilor de muncă mecanizată din minele de cărbuni şi măsurile de protecţia muncii luate de regimul nostru. Elevii cunoşteau şi mînuirea uneltelor şi utilajelor folosite de mineri.

În timpul predării lecţiei — cărbunii artificiali: cocsul, mangalul, negrul de fum, cărbunele de retortă — profesoara a scris pe tablă ordonat şi clar schema destul de detaliată a lecţiei. Prepararea mangalului prin metoda primitivă a arderii incomplete a lemnului a fost descrisă de unul din elevi, aşa cum a văzut-o el în realitate. S-a scos în evidenţă avantajul preparării mangalului prin procedeul distilării uscate a lemnului, prin care se obţin şi alte produse ca alcool metilic, acid acetic, acetonă. S-a vorbit şi despre cărbunele activ şi aplicarea proprietăţii lui de absorbţie, folosită în masca de protecţie contra gazelor. A fost scoasă de asemenea în evidenţă folosirea negrului de fum la fabricarea tuşurilor, cernelurilor şi la vulcanizarea cauciucului. Lecţia s-a încheiat cu o recapitulare detaliată care a dovedit că elevii au înţeles cunoştinţele predate.

★

O permanentă preocupare pentru conţinutul ştiinţific şi pentru legarea lecţiilor de practică, de viaţă, manifestă de asemenea prof. Vasile Ţifui.

La lecţia de aritmetică ţinută la clasa a IV-a „A" experimentală, profesorul a reuşit să ţină încordată atenţia clasei întregi şi s-o antreneze la rezolvarea exerciţiilor cu paranteze. Elevii judecă bine cum trebuie rezolvate problemele, ei arată şi notează ordinea operaţiilor. Scriu ordonat pe tablă, cum de altfel ordonate le sînt şi caietele care poartă dese semnături de control ale profesorului. Profesorul a dat cuvenita atenţie calculului mintal, rezolvîndu-se cîteva exerciţii orale privind lungimile exprimate prin diferite unităţi.

Şi alte cadre didactice de la Şcoala medie din Bicaz manifestă preocupări deosebite pentru ridicarea nivelului predării, pentru legarea lecţiilor lor de viaţă, de practică. Menţionăm în această privinţă pe tov. Veronica Mihăilescu, Dan Stîrbulov, Maria Bistriceanu şi alţii.

In predarea lecţiilor se manifestă însă şi unele deficienţe privind legarea acestora de viaţă. Astfel, la o lecţie de geografie ţinută de tovarăşa Ana Tomuleţ despre relieful raionului profesoara a omis să arate că acesta a suferit importante mo-

prilej deosebit de bine venit de a se sublinia semnificaţia adîncă a succeselor obţinute de oamenii muncii din ţara noastră, conduşi de partid, în supunerea forţelor naturii şi dirijarea lor în folosul societăţii. O greutate întîmpinată de cadrele didactice ale şcolii în legarea învăţămîntului de viaţă, de practică o constituie şi slaba dotare a şcolii cu material didactic. Este datoria secţiei de învăţămînt şi cultură a raionului Piatra Neamţ, ca şi a secţiei regionale de învăţămînt şi cultură să ia urgent măsuri pentru înzestrarea acestei şcoli cu material didactic necesar.

★

Şcoala medie din Bicaz este una dintre cele 104 şcoli care experimentează instruirea practică în producţie.

Brigada a cercetat modul în care este organizată de către şcoală, instruirea în producţie la Fabrica de ciment, sprijinul pe care îl dă conducerea şi sindicatul întreprinderii, măsura în care organizaţia sindicală din şcoală mobilizează cadrele didactice pentru obţinerea celor mai bune rezultate instructiv-educative în acest domeniu. Este demn de subliniat interesul permanent pe care atît conducerea întreprinderii, cît şi sindicatul din întreprindere, inginerii, maiştrii şi muncitorii l-au acordat şi-l manifestă în mod susţinut pentru organizarea practicii în producţie, pentru desfăşurarea ei în condiţii bune.

Fac instruire în producţie elevii claselor VIII—X, ceea ce înseamnă un număr de aproximativ 200 elevi, la specialităţile: lăcătuşi-mecanici, electricieni, maşini-unelte şi tehnologi-ciment.

La instruirea în producţie a elevilor conducerea întreprinderii a repartizat pe cei mai buni ingineri, tehnicieni şi maiştri. Aceasta este o condiţie esenţială pentru obţinerea celor mai bune rezultate. Dar preocuparea conducerii întreprinderii, a şcolii şi a organelor sindicale respective nu s-a limitat numai la alegerea cadrelor. Ea a cuprins şi aspecte privind perfecţionarea lor profesională şi pedagogică.

Astfel, s-a organizat o comisie metodică ce urmăreşte să ajute, pe de o parte pe ingineri şi maiştri la însuşirea măiestriei pedagogice, iar pe de altă parte, pe profesorii şcolii în cunoaşterea procesului de producţie la care participă elevii.

★

Contractul încheiat între şcoală şi întreprindere, pe baza căruia se desfăşoară activitatea curentă de instruire în producţie, stabileşte în mod judicios sarcinile întreprinderii şi ale şcolii şi măsurile ce trebuie luate pentru traducerea lor în viaţă. In acest an şcolar contractul prevede pentru întreprindere obligaţia asigurării locului de muncă pentru elevi, a cadrelor de specialişti, a utilajului şi materialelor necesare, iar şcoala se obligă să asigure frecvenţa regulată a elevilor la practică, instruirea lor în respectarea programului de lucru, a normelor de tehnica securităţii muncii şi a păstrării avutului obştesc din întreprindere. Deosebit de importante sînt acele prevederi din contract care se referă în mod special la acţiunile comune ale şcolii şi întreprinderii, în scopul educării elevilor în spiritul dragostei faţă de munca productivă, faţă de fabrică, faţă de clasa muncitoare şi faţă de partidul ei. De exemplu, în contract se prevede organizarea unor activităţi comune pentru muncitori şi elevi, ca: seri culturale şi tehnice; concursuri „cine ştie meserie cîştigă", activităţi sportive, excursii şi altele.

Pentru a ne edifica asupra felului cum decurge instruirea practică în producţie, am asistat la desfăşurarea orelor de practică cu elevii clasei a IX-a „A", specialitatea electricieni instalatori de lumină şi forţă. Lucrările s-au desfăşurat în atelierul de întreţinere al întreprinderii, sub conducerea tovarăşului inginer Gh. Bulinski. La lucrări au participat una din cele două grupe ale clasei, compusă din 15 elevi.

Tema zilei a fost legarea în serie, în paralel şi mixt a receptorilor electrici. Felul cum s-a realizat tema propusă a oferit elevilor posibilitatea să înţeleagă şi să deprindă efectuarea fiecărei operaţii în parte. Profesorul a demonstrat fiecare operaţie, după care elevii au lucrat individual şi independent. La sfîrşit s-a verificat fiecare lucrare.

Ceea ce s-a oglindit în mod pregnant în timpul desfăşurării practicii este permanenta legătură cu cunoştinţele teoretice

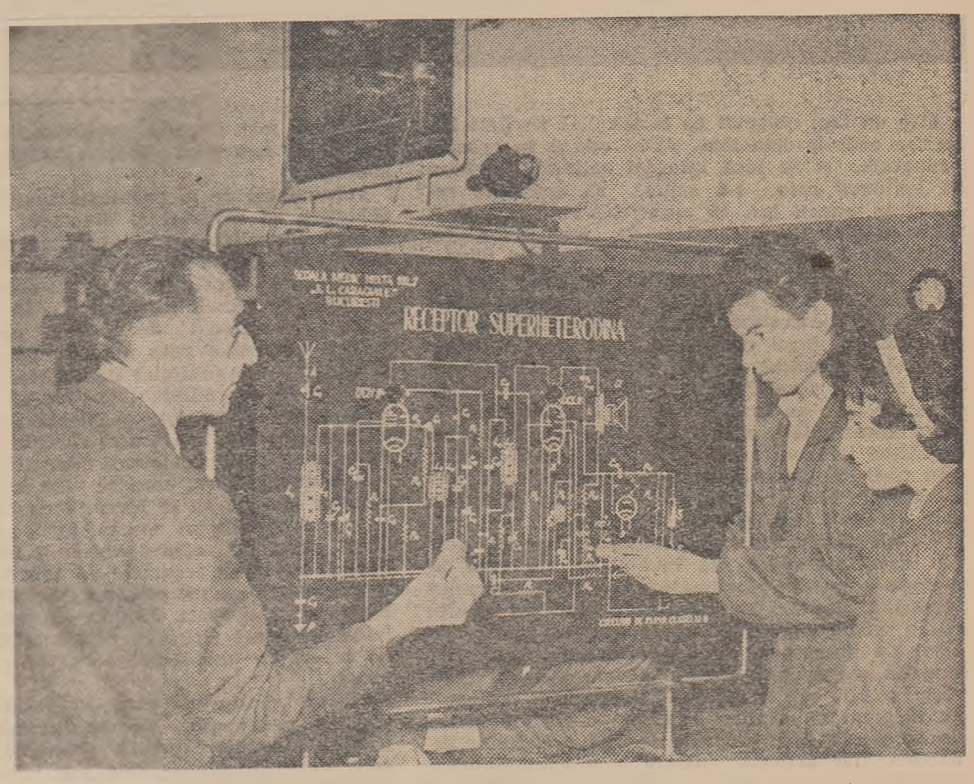

Demonstrarea schemei de construcţie a unui aparat de radio-recepţie, la predarea cunoştinţelor de electrotehnică în clasa a XI-a.

în special la fizică. Astfel, s-a apelat la cunoştinţele elevilor privind legile lui Ohm şi ale lui Kirchhoff. Elevii au avut la dispoziţie materialul necesar bunei desfăşurări a lucrărilor.

★

Din discuţiile purtate cu directorul întreprinderii, cu preşedintele sindicatului, cu responsabilul cu învăţămîntul pe întreprindere şi cu alţii s-a desprins faptul că şi la elevii, care iniţial n-au dovedit interes deosebit faţă de munca practică, treptat şi-au format o atitudine nouă faţă de această muncă.

În legătură cu noua atitudine faţă de muncă a elevilor, este semnificativ faptul că la sfîrşitul anului şcolar trecut s-au angajat în fabrică 20 de absolvenţi ai şcolii. Nici unul dintre ei n-a acceptat să se angajeze funcţionar, deşi întreprinderea le-a oferit şi asemenea posibilităţi. Aceşti absolvenţi lucrează azi în producţie ca laboranţi, controlori de calitate etc.

★

Contribuţia lucrărilor practice desfăşurate în şcoală la legarea învăţămîntului de viaţă, de producţie, la formarea deprinderilor de a folosi în viaţă cunoştinţele teoretice dobîndite la obiectele de cultură generală nu se ridică însă la înălţimea aşteptărilor.

Maistrul-instructor, tov. Ion Atanasiu, a fost lăsat să se „descurce" de unul singur. El n-a fost ajutat nici de conducerea şcolii şi nici de organizatorul grupei sindicale.

În asemenea împrejurări este explicabil de ce maistrul-instructor nu cunoaşte, de pildă, modul în care trebuie să folosească programa şcolară. Deşi în planul său sînt arătate unele operaţii pe care elevii urmează să le execute, nu se indică piesele asupra cărora urmează să se execute operaţiile respective. Trebuie să se înţeleagă că aceasta nu este o simplă omisiune de planificare, ci este o deficienţă de conţinut şi de metodică ce afectează însuşi scopul lucrărilor practice.

Semnificativ pentru nivelul lucrărilor practice de atelier este şi faptul că atît conducerea şcolii cît şi organizaţia sindicală n-a găsit necesar ca maistrul-instructor să participe la activităţile comisiei metodice.

★

După cum se ştie, în scopul familiarizării elevilor cu principalele ramuri ale industriei naţionale, în programele şcolare s-au introdus discipline noi, privind cunoştinţe industriale, cunoştinţe agricole, studiul maşinilor etc.

În clasa a VII-a planul de învăţămînt prevede predarea unor noţiuni de cunoştinţe industriale. Cercetînd modul cum se desfăşoară lecţiile de cunoştinţe industriale, am găsit, de asemenea, deficienţe de care urmează să se ocupe îndeaproape atît conducerea şcolii cît şi organizaţia sindicală.

Astfel, lipsindu-i manualul, tov. Atanasiu Ion a recurs la mijloace de informare, de documentare învechite. Lecţiile lui s-au rezumat la informaţii sumare asupra aspectului geografic al problemelor respective, fără să se refere măcar la aspectul tehnic şi economic. De aceea, la majoritatea lecţiilor s-a vorbit elevilor despre unele ramuri industriale din ţara noastră, arătîndu-se doar repartiţia lor teritorială pe care elevii o cunoşteau din clasele anterioare. Ceea ce este şi mai grav, este faptul că şi aceste noţiuni simple au fost date uneori în mod eronat.

Organizaţia sindicală de la Şcoala me-

cerea şcolii în vederea orientării şi legării învăţămîntului de viaţă, de producţie, organizînd diferite acţiuni menite să mobilizeze şi să ajute cadrele didactice în această privinţă. Printre aceste acţiuni un loc însemnat îl ocupă cele care se referă la stabilirea unor legături strînse între profesori, pe de o parte şi ingineri, tehnicieni şi muncitori, pe de altă parte. Colaborarea dintre organizaţia sindicală din şcoală şi comitetul sindicatului de la fabrica de ciment s-a răsfrînt deosebit de util în munca fiecărui profesor. Atît elevii cît şi profesorii şcolii, prin vizitele dese pe care le fac în fabrică, prin legătura nemijlocită pe care o au în timpul zilei de instruire în producţie, prin participarea la manifestaţiile culturale de la club, profesorii (şi elevii de altfel) cunosc problemele de producţie ale întreprinderii, străduinţa muncitorilor de a da produse tot mai multe şi de calitate superioară. Ei se bucură împreună cu muncitorii din întreprindere pentru fiecare succes obţinut de aceştia în producţie. În vorbirea curentă fabrica de ciment este denumită în şcoală „fabrica noastră". De remarcat că acelaşi interes îl manifestă şi muncitorii pentru şcoală. Deseori fruntaşii în producţie îi vizitează la şcoală pe elevii care fac instruire practică sub îndrumarea lor, se interesează de situaţia lor la învăţătură şi de asemenea se bucură de succesele obţinute de elevi şi de şcoală. Organizaţia sindicală din şcoală a cerut cadrelor didactice în consfătuiri de producţie sau cu prilejul unor discuţii organizate la sfîrşitul interasistenţelor, să folosească orice prilej pentru a spori interesul elevilor faţă de munca în producţie. Pentru preocuparea profesorilor şcolii în această direcţie este semnificativ rezultatul obţinut la un sondaj întreprins de brigadă la una din clasele a IX-a. Din cei 40 de elevi, care au fost întrebaţi ce profesie doresc să-şi aleagă după terminarea şcolii medii, 32 şi-au manifestat dorinţa de a munci în fabrică.

★

Credem însă, că activitatea organizaţiei sindicale putea să fie mult mai largă şi mai eficientă. Este de neînţeles cum activul grupei sindicale şi în primul rînd organizatorul ei au putut să rămînă indiferenţi faţă de lipsa de legătură cu viaţa manifestată în predarea unor obiecte de cultură generală. Este necesar să se lichideze această ignorare, să se treacă la măsuri eficiente prin care organizaţia sindicală să mobilizeze pe fiecare învăţător şi profesor în vederea realizării unei mai strînse legături a lecţiilor cu practica, cu producţia. În acest scop grupa sindicală poate recurge la mijloace variate, cum ar fi: organizarea de interasistenţe cu temă, urmate de scurte discuţii care să ducă la concluzii practice: organizarea de simpozioane pe temele diferitelor aspecte ale legării învăţămîntului de viaţă, iniţierea unor anchete la gazeta de perete şi organizarea cu multă chibzuinţă, şi bineînţeles serios pregătite, a unor consfătuiri de muncă.

În procesul educării elevilor în spiritul dragostei faţă de munca productivă, un rol însemnat îl are existenţa în cadrul şcolii a secţiei serale în care învaţă muncitori din fabrica de ciment.

Organizaţia sindicală trebuie să ajute şi pe viitor dezvoltarea relaţiilor de într-ajutorare stabilite între elevii cursurilor de zi şi muncitorii-elevi de la secţia serală. Preocupările ei în acest domeniu trebuie să pornească de la sprijinirea prin toate mijloacele posibile a ridicării nive-

Pe marginea unui consiliu pedagogic

Învățăminte pentru noul trimestru

Este un fapt obișnuit ca la sfîrșitul fiecărui trimestru cadrele didactice să se adune în consilii pedagogice și să facă bilanțul activității depuse în perioada care s-a scurs, să analizeze rezultatele muncii lor, să aprecieze valoarea, calitatea și eficiența metodelor de muncă folosite.

Din acest punct de vedere au apreciat importanța consiliului pedagogic de analiză a muncii pe trimestrul I și profesorii de la Școala medie nr. 16 „George Coșbuc" din București. Principalele probleme în jurul cărora au avut loc însuflețite dezbateri în cadrul acestui consiliu, propunerile care au fost formulate cu acest prilej, aspectele negative care au fost criticate, exemplele bune a căror însemnătate a fost subliniată au constituit tot atîtea jaloane care le-au arătat profesorilor cum să-și orienteze activitatea de viitor, care sînt obiectivele către care trebuie să-și îndrepte în mod deosebit atenția, cum să muncească.

Astfel, în consiliu s-a discutat foarte mult despre situația elevilor la învățătură, așa cum au oglindit-o mediile încheiate la sfîrșitul primului trimestru. Din analiza situațiilor statistice rezulta că în școală există un număr destul de mare de elevi cu note mici. Au fost cercetate cu grijă cauzele pentru care nivelul de pregătire al unor elevi se află sub nivelul cerințelor. Unii profesori au încercat să explice existența numărului mare de note mici prin exigența sporită a cadrelor didactice. Dar această părere a fost bineînțeles, combătută, și s-a arătat, cum era și firesc, că exigența sporită nu a făcut decît ca notele să oglindească realitatea în ceea ce privește pregătirea elevilor și că, departe de a constitui o piedică în calea ridicării nivelului la învățătură al acestora, ea îi face să-și privească cu mai mult spirit de răspundere îndatoririle școlare. Așa că, analizînd mai departe problema, cadrele didactice și-au îndreptat atenția către propria lor muncă.

Pornind tot de la problema învățăturii, cadrele didactice au discutat și diversele aspecte ale muncii educative. A fost subliniat faptul că dacă într-o clasă există un elev cu situația de corigent sau repetent acesta nu poate fi considerat numai un eșec al muncii instructive. El este în egală măsură un semnal de alarmă pentru calitatea muncii educative care a fost dusă cu acel elev. În consiliu s-a subliniat necesitatea ca pe trimestrul al II-lea cadrele didactice să privească cu mai multă seriozitate problema educației comuniste a elevilor. S-a arătat că este necesar să se folosească forme de muncă educativă mai variate, mai convingătoare, care să aibă ecou în sufletul elevilor și care să le formeze cu adevărat sentimente și convingeri comuniste. S-a arătat că din acest punct de vedere profesorii trebuie să folosească mai mult resursele pe care le oferă lecțiile predate în cadrul oricăror discipline. În strînsă legătură cu aceasta s-a pus accentul pe necesitatea unei mai strînse legări a lecțiilor de viață, de realitățile construcției socialiste din țara noastră.

Fiecare dintre cei care au participat la acest consiliu pedagogic, fiecare profesor a avut de tras învățăminte pentru îmbunătățirea muncii sale. Acum, în pragul unui nou trimestru, în pragul unei noi perioade de muncă școlară, fiecare din ei face proiecte cu privire la felul cum va munci în viitor avînd în vedere aceste învățăminte. În pagina de față cîțiva profesori de la Școala medie nr. 16 „George Coșbuc" ne vor vorbi tocmai despre ceea ce își propun să facă în cel de-al II-lea trimestru al acestui an școlar.

Control riguros și atent

Dacă pentru fiecare dintre cadrele didactice care au luat parte la consiliul pedagogic de analiză a muncii pe trimestrul I au rezultat sarcini și învățăminte deosebite pentru activitatea ce urmează să o desfășurăm în trimestrul viitor, pentru mine, în calitate de director al acestei școli, consiliul pedagogic a fost valoros tocmai pentru că mi-a dat posibilitatea să cunosc sarcinile și învățămintele care au revenit fiecărui cadru didactic în parte.

Discuțiile purtate în cadrul consiliului pedagogic mi-au atras încă o dată atenția că trebuie să mă ocup de toate problemele procesului instructiv-educativ din școala noastră, avînd în vedere în primul rînd principala obligație care-mi revine — aceea de a controla și de a îndruma activitatea la clasă a cadrelor didactice. Și în munca de îndrumare și control există două obiective către care va trebui să-mi îndrept mai întîi atenția. Unul dintre ele este conținutul lecțiilor și respectarea programelor școlare. Problema aceasta a îndeplinirii prevederilor din programele școlare nu a fost urmărită cu atenția cuvenită. Voi căuta să urmăresc în cel de al doilea trimestru măsura în care fiecare profesor înțelege esența programelor și respectă indicațiile pe care le cuprind. Nu este însă deajuns ca ceea ce se spune într-o lecție să fie foarte corect din punct de vedere strict științific. Pe lîngă aceasta este foarte necesar ca și metodele de predare să fie bine alese, să ducă la însușirea cunoștințelor predate. Astfel, nivelul metodic al lecțiilor constituie cel de-al doilea obiectiv pe care îl voi urmări în trimestrul II. Acestea sînt sarcini obișnuite, pe care și le propune să le îndeplinească orice director de școală care dorește ca rezultatele muncii colectivului condus de el să fie cît mai bune. Le-am amintit însă pentru că socotesc că de buna lor îndeplinire va depinde de fapt, în ultima analiză, felul cum se va încheia cel de al II-lea trimestru în școala noastră. Le-am mai amintit și pentru că vreau să mă refer la modul cum îmi propun să le îndeplinesc.

Forma cea mai obișnuită prin care un director de școală controlează și îndrumează activitatea cadrelor didactice o constituie asistențele la lecții. Asistențe la lecții am efectuat, conform unui plan detaliat, și în trimestrul I. Dar, după cum am văzut, ele nu au dus întotdeauna la rezultatele scontate. Aceasta se datorește și faptului că nu conduc această școală decît de puțină vreme și la început m-am străduit mai mult să cunosc profesorii cu care voi lucra. Am reușit să fac acest lucru într-o măsură mulțumitoare. Între timp însă am neglijat uneori îndatoririle mele obișnuite. Mi s-a întîmplat să asist la unele lecții și să nu critic cu suficientă tărie lipsurile observate în predarea lecției respective, să nu dau îndrumări destul de amănunțite. Aceasta a făcut ca unele lipsuri să persiste și să influențeze asupra rezultatelor cu care s-a încheiat primul trimestru. Pentru trimestrul II îmi propun ca la fiecare lecție la care voi asista să merg însoțit de un profesor de specialitate, să fac observații minuțioase și împreună cu profesorul respectiv să analizez temeinic și exigent întreaga desfășurare a lecției.

O atenție foarte mare voi acorda unor cadre didactice și mai ales unor diriginți care nu manifestă suficientă conștiinciozitate în munca lor. În cele din urmă seriozitatea cu care se pregătesc elevii depinde de conștiinciozitatea profesorului și tocmai de aceea socotesc că în această direcție un conducător de școală este dator să manifeste maximum de exigență.

Prof. NISIRIUS PASCAL

Munca de la elev la elev

În calitate de diriginte al clasei a XI-a „B" din școala noastră am ascultat cu atenție aprecierile participanților la consiliul pedagogic de la sfîrșitul trimestrului I, în primul rînd din punct de vedere al felului în care activitatea diriginților a influențat asupra rezultatelor obținute de către elevi.

Mi-am dat seama că, de cele mai multe ori, acolo unde au fost relevate anumite deficiențe, anumite lacune, ele se datorau faptului că diriginții nu se ocupaseră în mod deosebit de fiecare elev în parte și mai ales de fiecare dintre acei elevi care, încă înainte de încheierea trimestrului, lăsau să se întrevadă că nu vor obține rezultate bune.

De aici am tras pentru mine concluzia că este necesar ca în trimestrul II să-mi schimb stilul de muncă și să-mi orientez atenția în special în această direcție — a grijii pentru fiecare dintre elevii mei. Încă din timpul vacanței am studiat cu atenție catalogul clasei mele și caietul, în care am adunat însemnările de diriginte și mi-am alcătuit o listă cu elevii de care mă voi ocupa în trimestrul II în mod deosebit. Sînt în special elevi cu situația slabă la învățătură, elevi în a căror conduită există o lipsă sau alta, elevi cărora va trebui să le dau o atenție deosebită.

În trimestrul I am cunoscut Am specificat chiar și în ce direcție urmează să mă ocup de fiecare elev în parte. La unul din elevi, de exemplu, am notat: „Este superficial. Crede că nu are nevoie de matematică și fizică pentru că intenționează să se facă muzicolog. Trebuie să procedez cu el în așa fel încît să înțeleagă, să se convingă singur de ce este bine să fie temeinic pregătit și la aceste discipline, chiar dacă profesia pe care vrea să o îmbrățișeze pare a nu avea nimic comun cu ele". La o elevă am scris: „Se plimbă prea mult. Are preocupări străine de școală. Trebuie să văd mai îndeaproape ce o preocupă, să găsesc metoda pentru a o determina să înțeleagă utilitatea învățăturii și pentru a o face să-și dea seama că învățătura, munca, îți pot da cele mai înalte satisfacții". Aș putea înmulți exemplele. Pentru mulți elevi din clasa mea mi-am făcut astfel de însemnări. Dar, din păcate, m-am oprit aici, la acest stadiu de constatări și de propuneri. N-am dat viață măsurilor pe care mi-am propus să le iau. De aceea în trimestrul al II-lea voi porni în primul rînd de la aceasta, de la traducerea în viață a propriilor mele propuneri. Nutresc convingerea că astfel voi ajunge la rezultate bune.

Prof. MARIA BUZEA

O activitate demnă politico-ideologică

Analiza activității desfășurate de cadrele didactice din școala noastră în primul trimestru al acestui an școlar a constituit pentru organizația de bază P.M.R. din școala noastră un nou prilej pentru a privi în mod critic și autocritic felul cum și-au îndeplinit sarcinile, un nou prilej pentru a desprinde învățămintele necesare orientării muncii ei în viitor.

Principalul obiectiv către care ne propunem să ne îndreptăm atenția în trimestrul II este ridicarea nivelului ideologic al procesului de învățămînt. Toți membrii colectivului didactic din școala noastră au fost cuprinși în diferite forme de învățămînt ideologic. Noi am urmărit îndeaproape felul cum se pregătesc cadrele didactice în cadrul acestor forme de învățămînt. Și am constatat că, în general, profesorii din școala noastră privesc cu seriozitate și simț de răspundere necesitatea pregătirii lor politice, înțeleg că nu pot face educație comunistă elevilor dacă ei înșiși nu au un bogat bagaj de cunoștințe din domeniul marxism-leninism. Astfel, profesorii se pregătesc cu regularitate pentru seminarii, își alcătuiesc conspecte, participă activ la discuții. Din păcate, sînt însă cazuri în care activitatea desfășurată în această direcție se oprește aici. Sînt profesori care pot da răspunsuri foarte bune în seminariile în care se discută diferite probleme de marxism-leninism. Dar, la aceiași profesori, în ore, poți avea surpriza de a vedea că în conținutul lecțiilor predate de ei cunoștințele politice pe care și le-au însușit nu se reflectă decît într-o slabă măsură. De aceea, noi ne propunem ca pe viitor să urmărim, paralel cu pregătirea ideologică a cadrelor didactice, și modul cum aceasta va imprima un conținut ideologic, politic mai bogat lecțiilor lor.

O altă problemă asupra căreia ne vom îndrepta atenția în trimestrul II va fi aceea a sprijinirii și îndrumării mai atente a activității organizației U.T.M. de către organizația de partid din școala noastră. Dacă unele acțiuni ale organizației U.T.M. nu au fost întotdeauna reușite și eficiente considerăm că aceasta se datorește în parte și faptului că noi nu ne-am ocupat îndeaproape de îndrumarea ei. Pe viitor nu vom neglija să ne ocupăm de nici una din acțiunile organizate de utemiști.

Ne propunem, de asemenea, să stimulăm și mai mult activitatea grupei sindicale din școala noastră. Grupa sindicală din școala noastră, care în primul trimestru nu a desfășurat o activitate suficient de susținută va fi îndrumată să găsească forme eficiente pentru a veni în sprijinul îmbunătățirii procesului instructiv - educativ. „Rolul dirigintelui în antrenarea întregului colectiv al clasei". „Ce s-a făcut pentru elevii rămași în urmă la învățătură?", „Munca individuală cu fiecare elev în parte — mijloc pentru îmbunătățirea situației la învățătură", iată numai cîteva teme care ar putea constitui obiectul unor consfătuiri de producție ale grupei sindicale în trimestrul II și prin care aceasta ar putea veni într-adevăr în sprijinul ridicării calității muncii cadrelor didactice din școala noastră.

Avînd în vedere rezultatele la învățătură ale primului trimestru, care nu ne pot satisface, biroul organizației de bază a cerut conducerii școlii ca în trimestrul II să urmărească, încă din primele zile, felul cum cadrele didactice se ocupă de ridicarea nivelului de pregătire al elevilor rămași în urmă. În acest scop, cu sprijinul și sub îndrumarea organizației de bază P.M.R. se va organiza în cadrul școlii o comisie care va urmări această problemă. Datele adunate de către comisie vor fi dezbătute în cadrul unei ședințe de partid deschise, la care vor participa toate cadrele didactice.

M. ZAMFIRESCU
secretarul organizației de bază P.M.R.

Lecțiile noastre

După cum s-a arătat și în consiliul pedagogic de analiză a muncii pe trimestrul I, la îndemîna cadrelor didactice stau numeroase mijloace pentru a contribui la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor. Ei pot să se ocupe de îndrumarea studiului individual al acestora, pot organiza meditații și consultații, îi pot determina pe elevi să-și îndeplinească într-un chip mai conștiincios îndatoririle școlare colaborînd strîns cu organizațiile de tineret și cu părinții etc. Nu putem uita însă, niciodată, că principalul factor de care depinde ridicarea nivelului la învățătură îl constituie lecțiile, munca desfășurată de noi în clasă. Consider, de aceea, că, în primul rînd, trebuie să ne îndreptăm atenția către ridicarea calității lecțiilor.

Discuțiile purtate în consiliul pedagogic au avut în vedere și această temă. S-a vorbit mult despre necesitatea legării lecțiilor de viață, de practică, de realitățile construcției socialismului din țara noastră și s-a arătat că respectarea acestei necesități are nu numai un însemnat efect educativ, dar că de ea poate să depindă însăși înțelegerea cunoștințelor predate, măsura în care elevii le ascultă cu interes și le însușesc.

Într-adevăr, am observat acest lucru la propriile mele lecții și la proprii mei elevi. Iată, de exemplu, cînd am predat în cadrul geografiei R.P.R., la clasa a XI-a, despre apele din sectorul estic al țării, m-am îngrijit îndeosebi de acest aspect, al legării cunoștințelor de viață, nu m-am mulțumit să dau numai unele date aride de geografie-fizică. Vorbind despre cursul frumusețea cheilor și toancelor formate de ea în vreme ce străbate munții îmbrăcați în întunecoase păduri de molid, m-am referit îndeosebi la construcțiile ce se datoresc muncii oamenilor din țara noastră conduși de partid. M-am referit la frumoasa depresiune a Dornei unde sînt numeroase izvoare minerale și unde își petrec acum concediul de odihnă oamenii muncii, despre Combinatul forestier de la Vatra Dornei, despre dezvoltarea industriei de produse lactate, despre marele lac de acumulare de la Bicaz, despre hidrocentrala „V. I. Lenin", despre orașul Piatra Neamț, despre felul cum apele Bistriței potolite după ieșirea din munți au început să fie abătute de om printr-un larg canal pe la Săvinești și Roznov — localități atît de importante astăzi prin industria lor — despre perspectivele ce se deschid utilizării cursului Bistriței pe care se vor putea construi mai multe hidrocentrale mici ce vor furniza un bogat volum de energie întreprinderilor industriale. Astfel de date au făcut ca lecția să fie ascultată de elevi cu mult mai mult interes decît altele, să fie mai bine înțeleasă.

După consiliul pedagogic am meditat mult la această problemă și am luat hotărîrea ca în trimestrul al II-lea să folosesc mai bine, cu mai multă grijă toate posibilitățile pe care ni le oferă fiece lecție din punct de vedere al legării ei de realitate și să contribui astfel, la mai buna pregătire a elevilor mei.

MARGARETA NEAMȚU

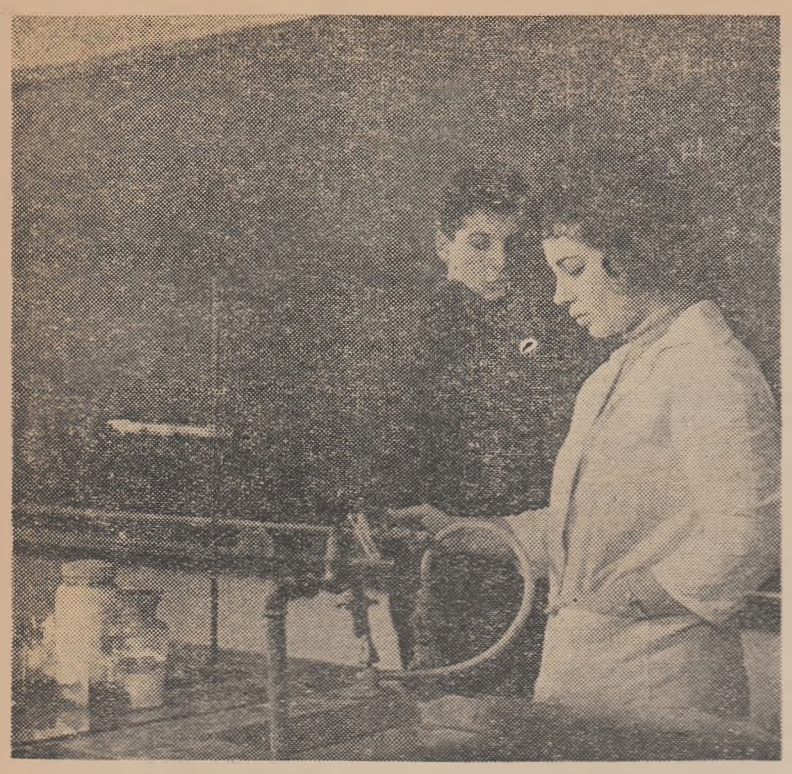

Experiență în laboratorul de chimie al Școlii medii „Mihail Sadoveanu".

EXPERIENȚA DE CHIMIE

Oră de chimie în clasa a VII-a „A" a Școlii elementare din comuna Firțănești, raionul Bujor. Profesoara a așezat pe masă eprubetele, suporturile, retortele.

Mai întîi verifică cunoștințele din lecția precedentă — „Aerul". Eleva Nela Orbu arată cum se efectuează experiența pentru determinarea compoziției aerului, făcută cu zeci și zeci de ani în urmă de Lavoisier.

Trecerea la lecția nouă are loc pe nesimțite, prin cîteva întrebări adresate clasei.

— De cîte feluri sînt substanțele? Ce sînt substanțele simple? Ce numim substanțe compuse?

Elevii dau exemple de substanțe simple și compuse. Printre exemplele de substanțe compuse cineva a spus: apa.

— Din ce e compusă apa? a intervenit imediat profesoara. Am efectuat doar electroliza apei.

Elevii își amintesc de îndată: din două părți de hidrogen și o parte de oxigen.

Și astfel profesoara anunță titlul noii lecții:

— Astăzi vom învăța despre hidrogen.

Profesoara explică, întocmește la tablă schema lecției, desenează aparatele cu ajutorul cărora se poate prepara hidrogenul în laborator, apoi efectuează experiența.

Copiii urmăresc totul cu atenție.

Și acum iată și fixarea cunoștințelor. Două-trei întrebări permit sintetizarea lecției:

— Cine vrea să prepare singur hidrogen din zinc și acid clorhidric?

O sumedenie de mîini țîșnesc, dornice, în sus. Profesoara privește mulțumită clasa. Pe copii îi interesează lecțiile de chimie. Pe unii îi pasionează chiar.

— Hai, Buruiană. Fă tu experiența!

Buruiană Marcel n-a luat întotdeauna pînă acum note din cele mai bune. Dar îi plac mult experiențele și tare ar vrea să dovedească în fața clasei că a înțeles bine lecția. Cînd a auzit că e chemat să facă experiența, de bucurie, s-a încurcat. Nu știe pe ce să pună mîna întîi. Profesoara își dă seama cît de mult înseamnă acest moment pentru elev. Simte că încrederea lui în propriile-i forțe, în posibilitățile de a aprofunda tainele chimiei, poate însăși situația lui la învățătură pe viitor depinde într-o măsură de clipa aceasta.

— Spune, Buruiană, ce ai de făcut?

— Luăm cîteva grame de zinc — își revine elevul — și turnăm peste ele cîteva picături de acid clorhidric.

— Bine, vezi că ai turnat destul. Acum ce faci?

— Ducem un chibrit aprins la gura eprubetei și...

— Ce gaz s-a degajat?

Marcel Buruiană a preparat hidrogen. Gazul se află în eprubeta din mîna lui. E o experiență simplă, ușoară. Dar în felul acesta Buruiană și-a fixat bine lecția predată, a îndrăgit mai mult chimia. Și, deopotrivă cu el, și ceilalți elevi din clasă.

Asemenea experiențe constituie unul din cele mai eficace mijloace pentru însușirea temeinică a cunoștințelor, ele sporesc gradul de participare activă a elevilor la lecție, și, prin caracterul lor activ și atractiv, ușurează mult înțelegerea și asimilarea cunoștințelor, însușirea lor aprofundată. Profesoara și-a dat seama totodată că este necesar să solicite la efectuarea experiențelor pe toți elevii clasei — nu numai pe fruntași — să-i facă pe toți să ajungă, prin observații personale, la cunoașterea legilor chimiei.

MARIA RADU

La un cerc pedagogic

Organizarea cercului pedagogic pentru clasele I—IV la Școala medie Cugir — școală experimentală în vederea predării obiectelor la clasele I—IV cu profesori pe specialități — este o bună inițiativă a Secției de învățămînt și cultură raională.

Lecțiile deschise ținute de profesorii care predau la clasele I—IV au fost interesante atît din punct de vedere metodic cît și din punct de vedere al conținutului lor științific. De pildă, lecția de matematică la clasa a III-a „Numerația — clasele" ca și lecția de gramatică la clasa a IV-a „Timpul verbelor" au demonstrat că și cele mai abstracte noțiuni pot fi înțelese cu ușurință de elevi, dacă se lucrează metodic, pornindu-se de la cunoscut la necunoscut pe baza unui material didactic bine conceput și bine folosit.

Cei doi profesori au reușit să demonstreze prin lecțiile lor că profunzimea cunoștințelor însușite de elevi e strîns legată de varietatea exemplelor ce le aduce profesorul în predare, că regulile și definițiile au valoare numai cînd elevii știu să le folosească practic în munca lor.

Deosebit de interesante pentru învățători au fost și lecțiile de educație fizică predate de profesori la clasele I și II.

Învățătorii de la școlile din raion au rămas entuziasmați de ordinea și disciplina elevilor la oră, de exactitatea și vioiciunea cu care copii de 7 și 8 ani execută exercițiile de gimnastică, fie la comanda profesorului, fie lucrînd individual la propria lor comandă.

Prof. V. COCEAN
Școala medie Cugir

PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA MUNCII DE ÎNDRUMARE

Preocupată de continua ridicare a muncii de îndrumare și control a procesului instructiv-educativ, secția de învățămînt și cultură a Sfatului popular al regiunii București a organizat în această vacanță un instructaj cu inspectorii secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare raionale, în care s-au discutat problemele privind predarea, munca metodică, munca de educație comunistă a elevilor, precum și probleme legate de desfășurarea activității cultural-politice de masă.

Lecțiile, discuțiile purtate la instructaj au scos în evidență realizările importante obținute în procesul educativ ce se desfășoară în școală și în afara ei, faptul că tot mai mulți inspectori urmăresc și îndrumă cu competență munca educativă din școli, ceea ce determină sporirea preocupării și exigenții directorilor față de această importantă sarcină a școlii. Istructajul a atras atenția asupra necesității ca toți inspectorii să se preocupe de latura educativă a muncii din școli și în mod special să se ocupe de efectul educativ al lecțiilor — problemă în general neglijată. O sarcină esențială a inspectorului în această privință este aceea de a combate hotărît confuziile politice și ideologice, superficialitatea la lecții. Astfel s-a arătat că unii profesori fac încă greșeli serioase în interpretarea fenomenelor social-economice, iar alții, deși la lecții explică fenomenele literare în strînsă legătură cu condițiile social-politice care le-au generat, în verificarea cunoștințelor nu mai pretind elevilor să le rețină și să cunoască aceste lucruri. Inspectorii secțiilor de învățămînt și cultură trebuie să acorde de aceea acestei probleme o neabătută atenție, să nu treacă cu ușurință peste unele fenomene negative, să le analizeze cu simț de răspundere și să ia măsurile cuvenite.

Mult dezbătut a fost rolul inspectorului în promovarea unei metode unitare de notare, care să pună în evidență rolul educativ al notelor date elevilor. Aprecierea obiectivă, justă a pregătirii, a muncii elevului, condiționarea de felul cum el își face temele date pentru acasă duce la sporirea încrederii elevului în profesor, la dragostea față de muncă, la conștiinciozitate, la punctualitate. De toate acestea — s-a subliniat în instructaj — inspectorii raionali trebuie să țină seama cînd îndrumă cadrele didactice în notarea elevilor.

Cum era și firesc, problemele legării școlii de viață, de producție au ocupat un loc important în cadrul acestui instructaj. Expunerile susținute de către inspectorii metodiști ai secției de învățămînt regionale au urmărit să-i înarmeze pe participanți cu elementele de bază necesare controlului și îndrumării activităților practice desfășurate de elevi în atelierele școlare, în întreprinderile industriale, pe terenurile experimentale școlare și pe loturile de muncă din G.A.C. Totodată, aceste expuneri au scos în evidență rezultatele bune obținute de unele secții de învățămînt ale raioanelor din cuprinsul regiunii, contribuind astfel la realizarea unui schimb de experiență între inspectorii participanți la acest instructaj. Ele au subliniat, de asemenea, rolul important pe care îl au organele de îndrumare și control în asigurarea unei linii metodice corespunzătoare și unitare în desfășurarea lucrărilor practice, atrăgînd în același timp atenția inspectorilor asupra necesității de a spori numărul de asistente la toate formele de activitate ce contribuie la legarea școlii de practică, de producție.

Chiar dacă nu este de specialitate, inspectorul cu experiența și pregătirea metodico pedagogică de care dispune, poate interveni cu rezultate bune în desfășurarea acestor activități, pe linia respectării principiilor pedagogice și a respectării prevederilor programelor școlare, a planurilor de învățămînt și a dispozițiilor Ministerului Învățămîntului și Culturii.

S-a insistat de asemenea și asupra particularităților pe care le prezintă aceste forme de activitate, particularități privind, de pildă, sistemul de instruire pe complexe de operații, organizarea locului de muncă al elevilor și al profesorului-maistru, tipologia lecțiilor de lucrări practice și altele.

O altă problemă căreia i s-a acordat o atenție deosebită în cadrul instructajului a fost aceea a răspîndirii experienței pozitive privind activitățile practice în sectorul agricol, dobîndită de către școlile din cuprinsul regiunii. Un procedeu utilizat cu bune rezultate în anul școlar trecut l-a constituit organizarea unor consfătuiri raionale cu profesorii de științe naturale și cunoștințe agricole, care au avut loc la școlile cu cele mai bune terenuri experimentale. Astfel de consfătuiri au fost organizate, bunăoară, la școlile din comunele Islaz, Tecuci și Budești. În cadrul instructajului a fost analizat modul în care au fost organizate aceste consfătuiri, precum și rezultatele obținute, îndemnînd cu acest prilej pe participanți să preia și să extindă această metodă în raioanele în care își desfășoară activitatea.

În mai mică măsură însă au fost atinse, atît în lecții cît și în discuțiile purtate la instructaj, aspectele privind locul și rolul lucrărilor practice în ansamblul procesului instructiv-educativ, criteriile de apreciere a rezultatelor obținute pe linia educației prin muncă a elevilor, sau rolul inspectorilor în îndrumarea și stimularea activității metodice a profesorilor-maiștri, a colaborării dintre profesorii ce predau disciplinele realist-practice. Acest fapt a contribuit ca discuțiile să nu reflecte cu destulă claritate perspectiva muncii inspectorilor pe linia legării școlii de viață, de producție.

În legătură cu activitatea extrașcolară s-a subliniat în mod deosebit amploarea și eficiența organizării excursiilor școlare, apreciindu-se totodată activitatea școlilor și a inspectorilor care au îndrumat organizarea vizitelor în întreprinderi, G.A.C.-uri, G.A.S.-uri, precum și întîlnirile cu fruntașii în muncă, cu activiști de partid și de stat. Instructajul a scos în evidență faptul că, totuși, există o slabă preocupare în școli și în munca inspectorilor pentru organizarea timpului liber al elevilor.

Se organizează încă prea puține activități culturale și sportive, prea puțini elevi sînt cuprinși în formații artistice, prea puțini elevi practică diverse sporturi. S-a criticat aspru lipsa de grijă pe care o manifestă unele cadre didactice față de conținutul de idei al repertoriului formațiilor artistice. Lectura particulară a elevilor este și ea slab dirijată de către profesori și în mod special de către diriginți.

Prin lecția prezentată de Comitetul regional U.T.M. „Forme și metode de muncă folosite de organizațiile U.T.M. și pionieri în educarea comunistă a tineretului și ridicarea nivelului la învățătură", precum și prin instructajul prezentat de secția de învățămînt regională cu privire la felul cum inspectorii trebuie să vegheze la realizarea unei colaborări strînse între școală și organizațiile de tineret, au fost clarificate multe dintre problemele privind locul și rolul organizațiilor U.T.M. și de pionieri din școli — organizații create și conduse de partid.

Prezentîndu-se fapte și aspecte din activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri din raioanele regiunii București s-a subliniat aportul valoros pe care îl aduc aceste organizații în educarea politică ideologică a elevilor, în ridicarea nivelului la învățătură, aportul pe care îl aduc în legarea învățămîntului de practică

Colaborarea — s-a subliniat la instructaj — trebuie înțeleasă ca o conlucrare în problemele esențiale pe care procesul instructiv-educativ din școală le ridică. Ea trebuie să aibă ca efect unirea tuturor forțelor în vederea rezolvării acestor probleme sub directa conducere a organizațiilor de partid

S-au făcut precizări și în ceea ce privește modul în care inspectorii secțiilor de învățămînt și cultură trebuie să sprijine colaborarea școlilor cu organizațiile de tineret și copii. Menirea inspectorului secției de învățămînt și cultură — s-a arătat în instructaj — este aceea de a controla felul în care cadrele didactice conlucrează cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, felul cum ele sprijină aceste organizații cu maturitatea și priceperea lor, felul în care se sprijină ele pe activul U.T.M. ori de pionieri în munca instructiv-educativă pe care o desfășoară.

Toate lecțiile prezentate în seminar s-au ocupat în mod detaliat despre metodele de muncă ale inspectorilor. S-a subliniat faptul că lipsurile care se mai manifestă în munca instructiv-educativă din școli se datoresc în bună parte secțiilor de învățămînt și cultură, care nu au adoptat încă un sistem unitar de control și îndrumare permanentă și sistematică, care au scăpat din control o serie de laturi importante ale muncii din școli. Astfel, secția de învățămînt și cultură al raionului Fetești și-a trecut în plan obiective prea generale. Lucruri asemănătoare se întîlnesc în planul secțiunii de învățămînt și cultură a raionului Lehliu. Nu e de mirare că în asemenea condiții continuă să dăinuie o serie de lipsuri în activitățile școlilor controlate.

Instructajul a apreciat pozitiv activitatea unor secții de învățămînt și cultură care au îndrumat cu competență activitatea directorilor de școli. Inspectorii secțiilor de învățămînt și cultură ale raioanelor Oltenița și Roșiorii de Vede au ajutat în mod deosebit directorii noi numiți în această funcție. În general, controlul efectuat în aceste raioane nu s-a rezumat la semnalarea lipsurilor, ci printr-o muncă concretă de îndrumare inspectorii respectivi au contribuit la înlăturarea lacunelor semnalate. Pentru instruirea și pregătirea directorilor de școli secțiile de învățămînt ale raioanelor Alexandria, Giurgiu, Zimnicea și altele au organizat cursuri cu aceștia. De asemenea în practica unor secții de învățămînt și cultură au intrat organizarea unor schimburi de experiență între directori ținute la una din școlile bune din cadrul raionului. Aceste schimburi de experiență se desfășoară pe baza unei tematici precise, ca de pildă: „Cum organizează și îndrumează directorul munca metodică din școală", „Conducerea de către directori a activităților administrativ-gospodărești", „Cum controlează directorul formarea deprinderilor de muncă independentă la elevi" etc.

Inițiativa de a organiza un astfel de instructaj dovedește preocuparea secției de învățămînt și cultură a regiunii București de a folosi mijloace potrivite, menite să ridice munca de îndrumare și control la un nivel cît mai înalt, corespunzător sarcinilor ce stau în fața învățămîntului din patria noastră.

Ar fi fost bine însă dacă secția de învățămînt și cultură ar fi solicitat în organizarea acestei acțiuni și sprijinul I.P.C.D.-București. Considerăm că numai invitația adresată I.P.C.D.-ului de a-și trimite reprezentanți la instructaj nu este suficientă. De fapt colaborarea cu Institutul de perfecționare ar fi trebuit să înceapă chiar din stadiul redactării referatelor prezentate la instructaj, adică atunci cînd lectorii ar fi putut contribui la îmbunătățirea acestora. Astfel, ele ar fi avut un mai înalt nivel științific, ar fi constituit o îndrumare mai substanțială. În general, secția de învățămînt a regiunii București ar trebui să susțină mai mult formele de perfecționare organizate de I.P.C.D. Se mai întîmplă ca, la acțiunile inițiate de institut pe linia perfecționării, cadrele din regiunea București să participe în număr restrîns și abia după repetate insistențe.

Este necesar deci, ca pe viitor, secția de învățămînt și cultură a regiunii București să-și realizeze inițiativele și acțiunile sale pe linia perfecționării în strînsă colaborare cu Institutul de perfecționare. Aceasta va asigura roadele mereu mai bogate pe care, după cum se vede, este hotărîtă să le obțină.

Demonstrații privind funcționarea mașinilor de frezat în cabinetul-laborator de mașini-unelte.

Ce este specific

pregătirii cadrelor pentru cooperația meșteșugărească

Numărul variat de meserii în care cooperația meșteșugărească pregătește cadre și repartizarea acestor meserii în cadrul a sute de unități, ridică multe probleme în organizarea formelor de învățămînt care să asigure în cele mai bune condiții pregătirea la un nivel corespunzător al cadrelor necesare.

În acest scop s-a revizuit nomenclatorul de meserii, scoțîndu-se meseriile ce nu mai erau specifice cooperației meșteșugărești și s-au introdus meserii cum sînt cele de ceasornicar, bijutier, mecanici pentru repararea și întreținerea motocicletelor și motoretelor, electricieni pentru întreținerea aparatelor electrice de uz casnic și gospodăresc etc. S-au elaborat pentru aceste meserii planuri și programe școlare, iar pentru meseriile existente planurile și programele s-au revizuit și s-au adaptat și mai mult la specificul cooperației meșteșugărești. Școlile profesionale ale U.C.E.C.O.M.-ului au fost reprofilate ținînd seama de noile sarcini.

De la început a existat preocuparea de a găsi un sistem cît mai corespunzător de recrutare a cadrelor pentru toate formele de învățămînt. Sistemul adoptat, și care a dat rezultate foarte bune, prevede ca tinerii pentru toate școlile să fie recrutați de unități numai din localitatea respectivă. Apoi ei sînt primiți de cooperativă cu cel puțin o lună de zile înainte de începerea cursurilor, pentru a se cunoaște aptitudinile lor pentru meseriile respective.

Instruirea practică a ucenicilor — element de bază al pregătirii viitorilor muncitori pentru sectoarele economice — se desfășoară în sistemul cooperației meșteșugărești pentru toate meseriile, în afara celor de ceasornicar și bijutier, în unitățile cooperativelor care i-au recrutat și cu care au încheiat contracte de ucenicie. În această privință trebuie să subliniem că instruirea practică individuală a ucenicilor s-a dovedit, în ultimul timp, a nu fi pe deplin corespunzătoare. Ea este înlocuită tot mai mult cu metoda pregătirii în brigăzi, care s-a dovedit superioară. Această formă de instruire în brigăzi s-a experimentat mai întîi la cooperativele din orașul București, Oradea și Bacău, apoi a fost extinsă. Recenta consfătuire organizată de Grupul școlar U.C.E.C.O.M. împreună cu Uniunea cooperativelor meșteșugărești din București la care au mai participat pe lîngă maiștri-instructori, profesorii de tehnologie și cadrele din conducerile cooperativelor, a confirmat eficacitatea acestei metode din instruirea practică a ucenicilor.

Astăzi un număr însemnat de ucenici fac instruirea practică în brigăzi organizate pe meserii și în ateliere special amenajate. În majoritatea cooperativelor aceste brigăzi sînt conduse de cei mai buni maiștri, instruirea se face pe baza programei, iar ucenicii sînt îndeaproape urmăriți și sprijiniți în însușirea cunoștințelor profesionale. La cooperativele din orașul București unde se găsesc în pregătire peste 1000 tineri în diverse meserii, circa 700 ucenici sînt instruiți în brigăzi.

Astfel la cooperativa „Imbrăcămintea" din București, brigada de ucenici-croitori condusă de tov. Gheorghe Rogojinaru și brigada de ucenice-croitorese condusă de tov. Magdalena Radu lucrează pe baza planului de producție, în localuri corespunzătoare, dotate cu mobilier, mașini de cusut, biblioteci etc. Instructorii Gh. Rogojinaru și Radu Magdalena sînt recrutați dintre cei mai pregătiți maiștri și au multă dragoste pentru pregătirea ucenicilor, fiind mult apreciați și respectați de către aceștia. Procesul de instruire practică se desfășoară conform planului tematic, iar în predarea lecțiilor se folosesc tabla, planșe, scheme etc. Ucenicii au caiete de practică pe care le completează cu regularitate și pe care maiștrii-instructori le verifică periodic. În urma unei asemenea preocupări există toată convingerea că din acești ucenici vor ieși muncitori cu o bună calificare și o bună comportare în producție.

Brigăzi de ucenici bine organizate au fost formate și la cooperativele din alte regiuni ale țării. Considerăm însă că veriga de bază a întregului proces de învățămînt, asupra căreia trebuie să acționăm cu toată energia, o constituie, în continuare, tot instruirea la practică a ucenicilor. Mai avem încă unele cooperative unde instruirea se face și acum individual, unde unii maștrii-instructori nu sînt recrutați dintre cei mai calificați cooperatori, nu se ocupă cu răbdare și perseverență de instruirea și educarea ucenicilor, iar alții nu depun suficient efort pentru pregătirea tinerilor, susțin și astăzi că „meseria se fură", nu se învață. Vom căuta să lichidăm pe deplin asemenea stări nefirești de lucruri.

Procesul de instruire practică a ucenicilor trebuie în continuare perfecționat. O problemă de bază pe care o studiem pe această linie este organizarea claselor la școlile profesionale de ucenici ale U.C.E.C.O.M.-ului în aș fel încît să nu dezorganizeze activitatea brigăzilor de ucenici la practică; urmărim deci să organizăm astfel clasele încît brigăzile să funcționeze zilnic.

O altă preocupare de seamă a noastră este aceea de a realiza o legătură cît mai strînsă între școli și cooperative, între locul în care își desfășoară elevii studiul teoretic și practica. Lecțiile de matematică, tehnologia meseriei, protecția muncii, organizarea și planificarea întreprinderii, vor fi adaptate cît mai mult specificului cooperației meșteșugărești.

Considerăm că pînă în prezent s-a făcut încă prea puțin în această direcție. De aceea este necesar ca în special profesorii care predau disciplinele specificate mai sus, să-și îmbunătățească simțitor activitatea. Astfel profesorii de matematică sînt îndrumați să folosească în mai mare măsură în activitatea de zi cu zi în școală, să dea spre rezolvare probleme cît mai legate de viața cooperației meșteșugărești. La lecțiile de organizare și planificare profesorii vor explica elevilor nu numai modul de organizare și planificare, de retribuire a muncii în cooperația meșteșugărească; ucenicii vor trebui să cunoască în mod temeinic statutul cooperativei de producție meșteșugărească.

În ceea ce privește cunoașterea și îndrumarea activității practice de către profesorii de tehnologie trebuie subliniat că s-au realizat progrese însemnate. Astfel, în primul trimestru al anului școlar, profesorii Grupului școlar U.C.E.C.O.M din București au reușit să controleze și să îndrumeze 18 brigăzi, totalizînd un număr de 415 ucenici precum și încă 68 unități ale cooperativelor meșteșugărești unde fac practică 212 ucenici instruiți în mod individual.

Rezultatele acestor verificări se dezbat în consfătuiri la care participă atît cadrele didactice ale școlii, maiștrii-instructori cît și conducerile cooperativelor în care ucenicii își efectuează practica, luîndu-se măsuri pentru lichidarea deficiențelor constatate. De asemenea, în ultimul timp s-a pus un accent mai mare pe pregătirea analizelor în consiliile pedagogice ale școlilor la care participă toți acei factori care sînt chemați să contribuie la pregătirea și educarea ucenicilor; cadre didactice, președinți sau vicepreședinți de cooperative, conducerea uniunilor regionale.

Prezența cadrelor cu munci de răspundere din uniuni și cooperative la ședințele consiliului pedagogic este de mare folos pentru bunul mers al muncii de pregătire a tinerilor. Pe lîngă faptul că astfel iau cunoștință de rezultatele la învățătură, de participarea tinerilor la munca culturală, și de comportarea în școală a elevilor, cadrele de conducere ale cooperativelor pot aduce o contribuție însemnată în ceea ce privește îmbunătățirea instruirii practice a ucenicilor. Aceasta este cea mai bună formă prin care se realizează o mai bună colaborare între școală și cooperative, între munca profesorilor la catedră și munca de instruire practică din atelierele cooperativelor.

În aceste zile în școlile U.C.E.C.O.M. se desfășoară ședințe ale consiliilor pedagogice unde să se analizeze temeinic modul cum s-a desfășurat procesul de învățămînt și activitatea educativ-culturală în prima perioadă a anului școlar. De asemenea, în luna ianuarie comitetele executive ale uniunilor și cooperativelor vor analiza mai ales modul cum decurge instruirea practică, disciplina și frecvența ucenicilor și felul cum a decurs calificarea la locul de muncă în anul 1961. Această analiză ce urmează a avea loc în școli, uniuni și cooperative, trebuie să albă ca urmare găsirea și generalizarea unor metode care să ducă la ridicarea întregului proces de instruire și educare al ucenilor și elevilor din cooperația meșteșugărească pe o treaptă tot mai înaltă

GH. AUGUSTIN
director al Direcției Cadre Învățămînt din U.C.E.C.O.M.

PUNCTELE DE PLECARE — DOCUMENTAREA TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ

Recenta Consfătuire pe țară a țăranilor colectiviști, trasînd un amplu tablou al transformării socialiste a agriculturii noastre, a scos în evidență formele de muncă și metodele cele mai eficiente pentru transpunerea în viață a Directivelor celui de al III-lea Congres al partidului privind dezvoltarea agriculturii noastre.

O atenție deosebită a fost acordată pregătirii cadrelor de mecanizatori, care trebuie să țină pas cu producția și darea în folosință a unor mașini din ce în ce mai moderne, mai complexe în ceea ce privește operațiile pe care le execută și de o productivitate mereu mai mare.

Expunerea metodelor noi de construcție, exploatare și întreținere a parcului de mașini agricole și tractoare, pe baza folosirii documentației tehnice privind realizările pe plan mondial în domeniul mecanizării agriculturii, constituie un element esențial în realizarea unei instruiri de calitate a viitorilor mecanizatori și de aceea am avut permanent această problemă în centrul atenției.

Posibilitățile de care dispunem pe această linie sînt deosebit de ample. În librării apar permanent cărți, manuale, tratate, cuprinzînd probleme ale tehnicii moderne în agricultură cum sînt bunăoară lucrările „Tractoare" de Fl. Borbulescu, „Motoare cu ardere internă" de N. Bănărescu, „Motoare Diesel" de C. Tuzu C. Motoiu, „Repararea tractoarelor" de Kraft-Goga, „Mașini agricole" de H. N. Letosnev.

Revistele „Mecanizarea agriculturii", „Mecanizarea zootehniei" etc. pun permanent la dispoziție specialiștilor în mecanizarea agriculturii, studii privind metodele noi de exploatare, întreținere și reparare a tractoarelor și mașinilor agricole, schițe ale unor mașini, tractoare și dispozitive noi, parametri constructivi ai mașinilor existente în exploatare etc. De asemenea „Analele romîno-sovietice" seria „Mecanizarea agriculturii" popularizează experiența valoroasă a mecanizatorilor sovietici

Buletinele institutelor de cercetări, care întrunesc referatele sesiunilor științifice, țin în curent cadrele de la catedre și din producție cu metodele noi de reparații, tipurile noi de mașini, precum și cu alte realizări important în curs de aplicare sau în fază de studiu — exploatarea tractoarelor pe pante, experimentarea fontelor fără nichel, posturi de reparare a tractoarelor pe subansamble și ansamble, mecanizarea și electrificarea ariilor de treier ș.a. Și presa noastră centrală rezervă periodic spațiu în paginile sale noutăților tehnice din toate domeniile, inclusiv mecanizarea și electrificarea agriculturii.

Evident că această literatură de specialitate formează în majoritate documentația profesorului, dar recomandarea citirii de către elevi a unor materiale de nivel mediu este indicată pentru unele lecții pe care le predăm. Din punct de vedere metodic, este necesar ca recomandarea literaturii de specialitate pe care o facem elevilor să fie diferențiată pe tipuri de școală și ani de studii; manualele să fie recomandate la început de an școlar, iar restul lucrărilor pe parcursul anului, în legătură cu problemele studiate, indicîndu-se precis autorul, titlul și chiar pagina unde este tratată problema respectivă. Procedînd în acest mod se mențin permanent vii interesul și curiozitatea elevilor.

Legătura pe care am realizat-o cu Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii îmi oferă vaste posibilități pentru a lua cunoștință „pe viu" de realizările tehnicii moderne, iar cu ajutorul documentațiilor scrise existente, cu realizările tehnicii folosite pe plan mondial în agricultură.

Posibilitățile de documentare pe care le oferă Institutul de cercetări pentru mecanizarea agriculturii se referă atît la pregătirea personală a profesorului pentru lecție prin studiul mașinilor existente și conspectarea literaturii de specialitate, cît și la desfășurarea unor lecții propriu-zise. În organizarea unei asemenea lecții iau legătura prealabilă cu conducerea institutului fixînd data și tema care va fi predată. Revăd apoi din nou materialul documentar existent și întocmesc o schiță-conspect, scoțînd în relief elementele noi asupra cărora va trebui să pun accentul în timpul vizitei. Apoi desfășor o oră de recapitulare a materialului ce va fi văzut și întocmesc în clasă, cu elevii, un tablou sinoptic al temei respective.

După desfășurarea vizitei, cu o durată de circa 3 ore, perioadă în care elevii primesc explicațiile necesare, notîndu-și în carnet cunoștințele noi, țin o lecție în care desprind concluziile asupra celor văzute și dau ca temă pentru acasă completarea tabloului sinoptic, făcut înainte de vizită, cu noutățile de care au luat cunoștință în cadrul institutului.

Legătura cu unitățile productive — S.M.T.-uri și uzinele de reparații — reprezintă pentru cadrele didactice cel mai larg prilej de a-și însuși efectiv modul de lucru al mașinilor și tractoarelor aflate în exploatare precum și metodele noi de reparație a acestora.

Pregătirea practică a elevilor, deprinderea lor cu munca în brigăzi, echipe sau ateliere este strîns legată de activitatea S.M.T.-urilor și uzinelor de reparații. În producție se cristalizează metodele noi de muncă, se verifică documentația tehnică elaborată de specialiștii-cercetători, se apreciază calitatea mașinilor, se aduc acestora îmbunătățiri constructive și funcționale. De aceea legătura profesorului de specialitate cu unitățile care folosesc în cea mai mare măsură mecanizarea lucrărilor, îndrumarea practicii elevilor în aceste unități constituie punctul nodal al întregii activități pe acest tărîm.

Cunoașterea activității fabricilor constructoare de tractoare și mașini agricole din țara noastră este de asemenea un mijloc eficient de a cunoaște perspectivele producției din țară. Am întreținut contactul cu fabricile constructoare de mașini agricole atît prin corespondență — cînd am obținut prospecte, notițe tehnice etc. cît și prin vizite personale sau însoțit de elevi, cum am efectuat la fabricile din Capitală — „Vasile Roaită", „Timpuri Noi", „Semănătoarea" etc. Materialul obținut completează cu succes latura tehnică a lecțiilor predate și realizează concomitent popularizarea industriei noastre socialiste pe unități și sortimente fabricate. Am astfel posibilitatea de a descrie precis mașinile respective, să arăt exact parametri constructivi și de exploatare, precum și întreținerea mașinilor, necesarul de piese de schimb cu reperele respective etc.

În sfîrșit o altă formă prețioasă de documentare asupra tehnicii moderne pe care o folosesc o constituie vizitarea expozițiilor industriale — atît cele organizate de țara noastră, cît și cele organizate de alte țări la noi și care prezintă noutățile din toate ramurile de activitate.

Valorificarea tuturor posibilităților de care dispuneau pentru aprofundarea documentației asupra tehnicii și tehnologiei mașinilor și agregatelor agricole constituie un factor esențial în pregătirea viitorilor mecanizatori la nivelul tehnicii celei mai moderne. De aceea consider deosebit de prețios efectuarea unui larg schimb de experiență pe această linie, între profesorii de specialitate.

Ing. CONSTANTIN BREJA
Centrul școlar agricol
din Dragomirești-Vale
— București

Muncă de perspectivă în şcoală

(Urmare din pag. 1)

cinţe grave, că dovedeşte o mentalitate de mult depăşită şi mai ales că nu are nici o perspectivă în munca de educaţie.

În cîte o şcoală directorul se plînge: unii din oamenii mei nu ştiu să lucreze, nu vor, nu se pricep etc. Desigur, este un lucru îngrijorător să ai în colectiv oameni care să nu se priceapă în muncă ori să lucreze fără pasiune, fără dragoste. Asemenea lucruri nu pot rămîne fără urmări asupra procesului de instruire şi educare a elevilor. Dar priceperea, pasiunea, dragostea faţă de muncă pot fi dobîndite. De aceea le punem unor asemenea directori întrebarea firească: ce măsuri aţi luat, ce aveţi de gînd să faceţi? De obicei răspunsurile la această întrebare sună cam aşa: am asistat la lecţii, i-am criticat, au fost citaţi şi în consfătuiri.

Sînt oare suficiente aceste măsuri? Desigur că nu. Dar de lectura cadrelor didactice, de preocupările lor de studiu, de informarea lor cu noutăţile ştiinţifice de specialitate s-a preocupat directorul în cauză? Aproape niciodată. Există colective în care „reclamaţia" ţine locul criticii tovărăşeşti, principiale, ceea ce dovedeşte că acolo mai dăinuie lacune serioase în conştiinţa unor cadre didactice.

Asemenea situaţii dovedesc că directorul a neglijat una din laturile esenţiale din munca sa — îndrumarea temeinică sub toate aspectele a cadrelor didactice pe care le conduce. Dar de ce oare aceşti directori de şcoli nu sesizează şi asemenea probleme, de ce nu le rezolvă la timp? Răspunsul e clar: pentru că aceşti conducători au pierdut busola perspectivei, rezolvă lucrurile de la o zi la alta. Asistă la o lecţie şi critică acea lecţie; s-a comis o abatere — atenţia este îndreptată spre lichidarea ei; a apărut o sarcină nouă — toate forţele spre rezolvarea acelei sarcini. Dar din toate acestea nu se trag concluziile necesare, nu se adoptă măsurile corespunzătoare. Or, este inadmisibil ca în organizarea muncii educative accentul să cadă doar pe rezolvarea treburilor zilnice. Lucrul e cu atît mai grav cu cît această stare a organizării muncii instructiv-educative se răsfrînge direct asupra formării personalităţii elevilor. Aşa se face că unii pedagogi ajung să suspecteze elevii din clasa a X-a la o lucrare de control, să discute la dirigenţie în ultimul an de şcoală lucruri care ar trebui discutate numai în primele clase etc. Tot din acest motiv unii din absolvenţii şcolilor noastre mai dovedesc o concepţie greşită cînd e vorba de orientarea lor spre producţie — ceea ce înseamnă de fapt că nu am izbutit să le formăm conştiinţa perspectivei sociale, că nu cunosc atracţia şi satisfacţia pe care o produce munca în folosul societăţii întregi.

Procesul educaţiei morale constă în interiorizarea cerinţelor morale comuniste, în transformarea lor din cerinţe exterioare elevului, în motive ale activităţii; elevul să ajungă la acel „trebuie" comandat interior. Acest lucru nu se poate realiza fără o muncă educativă cu perspectivă.

Operaţiile de cotitură în activitatea educativă se realizează mai uşor după o perioadă de întrerupere a activităţii sistematice, de pildă, după vacanţă. La reînceperea activităţii, elevii intrînd într-o nouă atmosferă, caracterizată printr-un sistem unitar de cerinţe, solid în toate articulaţiile lui şi printr-o îmbunătăţire sporită a conţinutului activităţilor, se dezbară mai uşor de vechile deprinderi şi se angajează cu plăcere într-o muncă nouă, cu perspectivă.

Ca director într-o şcoală la care s-au manifestat în trecut asemenea lipsuri de orientare în perspectivă, sau pur şi simplu ca director al unei şcoli, aş trece de îndată după începerea cursurilor la aplicarea unui plan concret de perspectivă pentru fiecare clasă în parte şi pentru colectivul didactic, constînd din trei părţi — perspectivă imediată, perspectivă medie şi perspectivă amplă, îndepărtată.

Perspectiva imediată ar cuprinde: stabilirea unităţii de cerinţe cu privire la punctualitate, ţinută, curăţenie, disciplina în timpul lecţiei, potrivit adevărului că deprinderile de comportare civilizată sînt un abecedar al educaţiei morale, estetice şi fizice. Printr-un efort colectiv susţinut, aceste deprinderi se pot forma în cel mult două săptămîni. După aceasta aş proceda la elaborarea altor obiective privind disciplina şi învăţătura, primele rămînînd obligatorii. De asemenea în planul de perspectivă imediată aş prevedea studierea de către toate cadrele didactice a unor articole din presa pedagogică, legate de obiectivele amintite şi discutarea lor cu întreg colectivul sau în comisiile metodice.

Perspectiva medie ar cuprinde stabilirea profilului intelectual şi moral al elevilor în momentul dat şi a nivelului pe care trebuie să-l atingă la sfîrşitul fiecărui an şcolar, în fiecare clasă. (Spre realizarea acestui scop aş tinde sistematic, prin elaborare de sarcini precise pentru cîte 2—3 săptămîni, în cadrul perspectivei imediate).

Tot aici aş include cunoaşterea aprofundată a programei şcolare, a manualului şi a metodicii de specialitate de către cadrele didactice care încă nu le cunosc pe deplin. Chiar dacă profesorul sau învăţătorul respectiv este în primul an de învăţămînt, pînă la mijlocul trimestrului II trebuie, neapărat, să-şi însuşească manualul şi metodica, la nevoie pe bază de conspecte controlate.

Ca perspectivă amplă, mi-aş propune să contribui la formarea unui colectiv didactic care să se caracterizeze printr-o înaltă pregătire ideologică şi politică, obţinută pe calea frecventării regulate a cursurilor ideologice, a conspectării bibliografiei, a studierii presei etc., o desăvîrşită cunoaştere a manualelor, metodicilor, pedagogiei etc., şi priceperea de a organiza ore educative şi alte activităţi cu mare eficienţă educativă. Aş căuta în acelaşi timp ca toate cadrele didactice din şcoală să posede un larg orizont de cultură generală, spirit de ajutor reciproc şi un sever simţ critic şi autocritic, potrivit principiului enunţat de pedagogia socialistă că atitudinea justă faţă de oameni constă în a-ţi consacra toate forţele societăţii şi a pretinde acelaşi lucru de la ceilalţi.

De asemenea mi-aş propune în planul de perspectivă amplă întocmirea de bibliografii de specialitate — metodică, pedagogică — colecţii personale de material didactice, potrivit cu specificul obiectului şi al claselor la care lucrează fiecare profesor şi învăţător, instituirea unei depline unităţi de cerinţe, stimă, încredere reciprocă, armonie, în cadrul colectivului.

Şi aş porni la lucru încet, cu răbdare şi perseverenţă, avînd ajutorul organizaţiei de partid şi al grupei sindicale, colaborînd îndeaproape cu organizaţia de tineret şi de pionieri, urmărind cu perseverenţă ridicarea eficienţei activităţii comisiilor metodice.

În primul rînd trebuie să formăm în colectivele didactice o atmosferă sănătoasă. Oamenii să vină întotdeauna la şcoală cu drag, cu plăcere, cu entuziasm, să ştie toţi că munca lor este apreciată la justa valoare, că primul criteriu de apreciere a unui om este munca lui, că directorul conduce şcoala în spirit de dreptate, că nu permite vreunui chiulangiu sau intrigant să facă rău cuiva. Şi îndeosebi să fie convinşi toţi profesorii şi pedagogii că directorul nu-şi cruţă forţele pentru bunul mers al şcolii şi face acest lucru cu modestie. Atunci sînt sigur că dacă în anumite împrejurări i s-ar cere unui profesor „vino la miezul nopţii la şcoală" — ar veni fără îndoială, din convingerea că dacă directorul îl cheamă, înseamnă că e nevoie de el şi că trebuie să vină.

Am insistat asupra rolului directorului pentru că în bună măsură de el depinde coeziunea colectivului didactic. El este acela care poate şi trebuie să vadă perspectiva întregii munci şi să mobilizeze colectivul didactic pentru realizarea acestei perspective. Iar munca cu perspectivă a cadrelor didactice are ca efect, între altele, formarea şi dezvoltarea simţului perspectivei sociale la elevi — calitate esenţială a caracterului omului societăţii noastre. În plus caracterul omului în totalitatea lui, nu se poate făuri decît printr-o muncă educativă organizată — o muncă de perspectivă.

I. ROMAN
lector I.P.C.D. — Iaşi

Roadele vacanţei

Din prima zi de vacanţă pionierii din Oradea s-au pregătit pentru concursul de săniuţe organizat de Casa pionierilor în ziua de 7 ianuarie. Doar fiecare vrea să ajungă primul la sosire, să aibă cinstea de a ridica un om de zăpadă.

Dar cîte acţiuni frumoase n-au pregătit cadrele didactice de la Casa pionierilor, pentru ca purtătorii cravatelor roşii să petreacă o vacanţă „ca-n basme".

Prima zi de vacanţă a fost deschisă de cercul micilor păpuşari. Aceştia au prezentat în faţa copiilor piesa „Maşenka şi ursul". De mult se pregătesc pionierii pentru acest spectacol. Tot în vacanţă ei au prezentat şi piesele: „Iepurele şi vulpea" şi „Gîscănelul".

Dimineţile de basme organizate la Casa pionierilor i-au purtat pe copii într-un decor feeric. Copiii au mai participat la o şezătoare de ghicitori, urmată de dans. Nici audiţiile muzicale nu au fost uitate, căci ele sînt iubite de copii. Astfel pionierii au avut ocazia să asculte din cele mai frumoase operete şi opere.

Într-una din zilele vacanţei pionierii au vizitat Muzeul regional, întreprinderea „Poligrafia" şi alte întreprinderi din oraş.

Sportul, atît de iubit de pionieri, nu a fost neglijat nici el în această vacanţă. A avut loc un concurs de tenis de masă, un concurs de probleme de şah (cine le dezleagă?). Cel mai frumos au petrecut însă pionierii la Carnavalul din 6 ianuarie 1962.

În tot timpul vacanţei la dispoziţia pionierilor a stat şi cinematograful Casei pionierilor care prezintă multe filme frumoase pentru copii.

Cu inimile pline de toate aceste bucurii, pionierii din Oradea păşesc în noul trimestru hotărîţi să obţină rezultate mai bune la învăţătură.

AURORA ARDELEANU
Casa pionierilor din Oradea

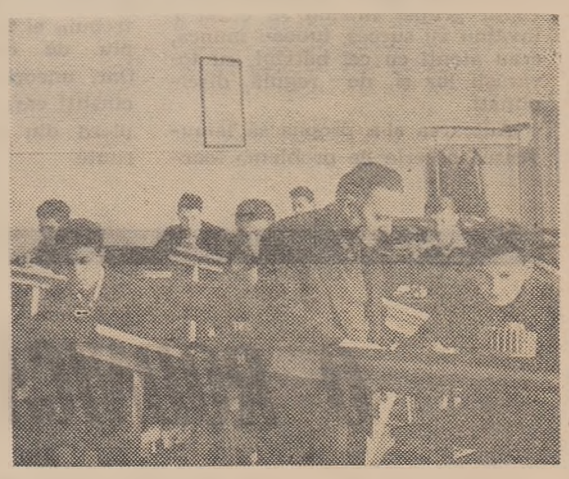

La lucrări practice de desen proiectiv la Şcoala profesională „23 August" din Capitală.

Profesori, învăţători, educatoare!

O. N. T. CARPAŢI

AGENŢIA BUCUREŞTI

Vă invită să participaţi la următoarele excursii:

— La 13—14 ianuarie, cu trenul în toate staţiunile şi cabanele de pe Valea Prahovei.

— 7 zile la Cabana Diham, pentru învăţarea şi practicarea schiului, sub îndrumarea unor instructori competenţi. Plecările au loc la 13—20 şi 27 ianuarie 1962.

— Cu prilejul aniversării Unirii Ţărilor Romîne, O.N.T. Carpaţi în colaborare cu S. R. S. C. organizează o excursie cu autocarul la Iaşi, în zilele de 23—25 ianuarie 1962. Se vizitează localităţile de pe traseu, locurile şi monumentele istorice care evocă lupta dusă de poporul romîn pentru Unirea Ţărilor Romîne, precum şi aspecte din viaţa şi activitatea lui Alexandru Ion Cuza şi Mihail Kogălniceanu.

Informaţii şi înscrieri la Agenţia din Calea Victoriei nr. 100, filiala din b-dul Republicii nr. 68 şi filialele O.N.T. Carpaţi din oraşele Călăraşi, Alexandria şi Giurgiu.

CONCURS

Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej" din Petroşeni, anunţă scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

Catedra de Matematici:

4 posturi asistent, Matematici superioare, Geometrie analitică şi diferenţială, poziţiile 17, 19, 20, 21.

Un post şef de cabinet, poziţia 22.

Catedra de Electrotehnică:

Un post şef de laborator, la laboratorul de Electrificări miniere, poziţia 14.

Catedra de Geometrie descriptivă şi desen industrial:

2 posturi asistent, la disciplina Geometrie descriptivă şi desen industrial, poziţiile 17, 18.

Un post şef de cabinet, Geometrie descriptivă, poziţia 19.

Un post preparator, la disciplina Geometrie descriptivă şi desen industrial, poziţia 20.

Catedra de Limbi străine:

Un post asistent, care să cunoască o limbă străină pentru predarea limbii romîne studenţilor străini, poziţia 10.

Catedra de Chimie şi fizică:

Un post şef de laborator, la laboratorul de Chimie, poziţia 21.

Un post şef de laborator, la laboratorul de Fizică, poziţia 22.

Un post asistent, Fizică generală şi nucleară, poziţia 19.

Un post preparator, la laboratorul de Chimie, poziţia 23.

Un post preparator, la laboratorul de Fizică, poziţia 24.

Catedra de Geologie:

2 posturi asistent, Geologie generală, mineralogie şi petrografie.

Un post preparator principal, la laboratorul de Geologie, poziţia 13.

Un post preparator, la laboratorul de Geologie, poziţia 14.

Catedra de Mecanică aplicată:

Un post asistent, Rezistenţa materialelor, poziţia 14.

Un post şef de laborator, la laboratorul de Rezistenţa materialelor, poziţia 15.

Un post şef de laborator, la laboratorul de Organe de maşini, poziţia 17.

Un post şef de laborator, la laboratorul de Tehnologia metalelor poziţia 16.

Un post preparator principal, Mecanică teoretică, poziţia 18.

Catedra de Mecanică minieră:

Un post şef de laborator, la laboratorul de Mecanică minieră, poziţia 13.

Un post şef de laborator, la laboratorul de Maşini şi Transport minier, poziţia 14.

Un post şef de laborator, la laboratorul de Termo-tehnică şi maşini de forţă, poziţia 15.

Un post preparator principal, la laboratorul de Maşini miniere, poziţia 17.

La concurs pot participa:

Pentru funcţia de asistent, persoanele care funcţionează în posturi de asistent, şefi de laborator sau şef de cabinet, preparator principal sau preparator sau persoane din producţie, care au diploma de examen de stat, de licenţă, de inginer etc., în specialitatea corespunzătoare postului şi au terminat stagiul la specialităţile unde stagiul în

Pentru funcţia de şef de laborator, şef de cabinet, preparator principal şi preparator, persoanele care funcţionează în instituţiile de învăţămînt superior în posturi de şef de laborator, şef de cabinet, preparator principal şi preparator sau persoane din producţie, care posedă diploma de examen de stat, de licenţă, de inginer etc., în specialitatea corespunzătoare catedrei la care se ţine concursul şi au terminat stagiul la specialităţile unde stagiul este obligatoriu.

Persoanele care doresc să participe la concurs, vor depune în termen de o lună de la apariţia prezentului anunţ, la secretariatul Institutului (Petroşeni, str. Institutului nr. 20), următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările ştiinţifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale a candidatului, eliberat de instituţia (întreprinderea) în care îşi are funcţia de bază; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează; dovadă de efectuarea stagiului în producţie; memoriu de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat; autobiografie.

Concursul va avea loc la Institutul de Mine din Petroşeni, str. Institutului nr. 20, după o lună de la apariţia prezentului anunţ.

Informaţii suplimentare se pot lua zilnic, de la rectoratul insti-

VIE ACTIVITATE SOCIAL OBȘTEASCĂ

În fiecare lună, cadrele didactice de la Școala medie „Ștefan Plavăț" din Orșova se deplasează cu brigăzile științifice din care fac parte în satele și comunele raionului, stau de vorbă cu țăranii muncitori, răspund numeroaselor întrebări puse de ei. Această nouă formă de activitate a fost îndrăgită de profesorii de fizică, geografie, chimie, științele naturale, istorie, dornici să contribuie și pe această cale la procesul de culturalizare a maselor. Întrebările formulate de țăranii muncitori sînt discutate în cadrul comisiilor metodice, pentru a găsi cele mai potrivite răspunsuri care, respectînd rigurozitatea științifică, să fie pe înțelesul ascultătorilor. Sînt studiate în acest scop revistele de specialitate și tot ceea ce a apărut nou în domeniul respectiv, alegîndu-se și materialul didactic adecvat: hărți, planșe, mulaje, aparate și dispozitive.

În expunerile lor, profesorii țin seama de problemele care frămîntă satul în care poposesc, dînd exemple din realizările gospodăriilor colective și ale întovărășirilor. Astfel interesul ascultătorilor crește continuu, iar brigăzile științifice sînt așteptate cu nerăbdare. Țăranii muncitori din satele vizitate de brigada științifică manifestă dorința de a cunoaște cît mai multe în legătură cu experiența înaintată în sectorul agrozootehnic — noile metode cu ajutorul cărora se obțin recolte mai bogate, se cresc animale mai frumoase și de mai mare productivitate, pomii fructiferi devin mai roditori.

Dar brigada științifică nu este singura formă de activitate culturală a învățătorilor și profesorilor din Orșova. Ei fac parte din corul și brigada artistică a casei raionale de cultură, iar echipa de teatru a școlii, după succesele repurtate cu piesele „Titanic Vals" de Tudor Mușatescu și „Conul Leonida față cu reacțiunea" de I. L. Caragiale, repetă acum piesa „Neamurile" de Teofil Bușecan. Cadrele didactice de la școala noastră se vor strădui ca în noul an să întreprindă acțiuni tot mai interesante și variate menite să contribuie la opera de culturalizare a maselor.

FLORICA MAGERIU
Orșova

Cadrele didactice membre ale cercului de plastică „Ion Andreescu" au efectuat în ultimele luni numeroase vizite de documentare, în întreprinderi, pe șantiere, în marile unități ale agriculturii socialiste. Din aceste vizite s-au înapoiat cu numeroase schițe și picturi. Iată una dintre acestea:
„Șantier naval de prof. NINA STUPARU"

Noutăți în Biblioteca centrală pedagogică

„ÎMPREUNĂ CU PĂRINȚII PREȘCOLARILOR"

Articolele cuprinse în această culegere sînt scrise de educatoare, pe baza experienței lor îndelungate cu preșcolarii.

G. I. Arhanghelskaia în articolul: *„Să ajutăm familia să pregătească copiii pentru școală"* povestește cum s-a desfășurat munca educativă cu copiii de 6 ani în grupa care se pregătește pentru școală. Autoarea trage concluzii interesante în urma experienței căpătate la școala 172 din Moscova cu grupa pregătitoare pentru școală. Activitatea educatoarei Arhanghelskaia a dat rezultate frumoase. Toți copiii grupei intrînd în clasa I învățau cu succes, iubeau munca, erau atenți cu cei bătrîni, cu tovarășii lor și, de regulă, disciplinați.

Autoarea și-a propus să lămurească o serie de probleme foarte importante pentru educatoare și părinți, cum sînt învingerea neatenției, a neascultării și încăpățînării unor copii. Ea acordă o atenție specială formării la copil, în procesul muncii just organizate, a inițiativei, a atitudinii corecte față de sarcina primită.

I. N. Vinogradova în articolul: *„Educația cinstei și a adevărului"* consideră că adesea rădăcinile comportamentului necinstit al unor oameni maturi trebuie căutate în copilăria lor și sînt un rezultat al educației nejuste, al greșelilor permise de către părinți. Pentru oricine este clar, că pentru a crește copilul în spiritul cinstei și al dragostei de adevăr, părinții și educatorii trebuie ei înșiși să fie un exemplu de comportament moral. Dar, uneori, părinții, muncitori cinstiți care nu admit minciuna, pierd din vedere lucrurile mărunte. Vinogradova povestește despre greșelile de acest gen și urmările lor.

În articolul *„Despre educația muncii la copiii mici" Borisova R. M.* pornește de la premiza că dezvoltarea fizică a copilului de 5 ani, coordonarea mișcărilor lui, în special capacitatea de a face mișcări mai precise, mai subtile și chiar dezvoltarea intelectuală se ridică la un nivel foarte înalt în comparație cu vîrstele anterioare. Pedagogii, părinții observă acest salt în dezvoltarea generală a copilului, de care este important să se țină seama atunci cînd facem educația muncii la copiii de vîrstă preșcolară.

Studierea acestei culegeri va fi deosebit de utilă educatoarelor din grădinițe și învățătorilor din primele clase.

VICTORIA POPOVICI

O RODNICĂ SESIUNE DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE

— Din activitatea Societății de științe istorice și filologice —

Cea de a treia sesiune metodico-științifică a Societății de științe istorice și filologice s-a desfășurat recent la Ploiești, cu participarea unor reprezentanți ai organelor de partid și de stat și a unui mare număr de cadre didactice universitare și din învățămîntul de cultură generală, cercetători științifici, membri activi ai filialelor societății.

Scopul principal al societății fiind îndrumarea și sprijinirea muncii de cercetare științifică, îndeosebi a profesorilor din învățămîntul mediu și elementar, prima problemă supusă discuției a fost metoda de cercetare științifică în domeniul istoriei și al istoriei literaturii, în lumina muncii desfășurate în acest sens de membrii societății. Atenția participanților a fost orientată spre aceste probleme încă de la început, în ședința plenară de deschidere. După cuvîntul de salut din partea conducerii Ministerului Învățămîntului și Culturii, rostit de tov. Petre Drăgoiescu, președintele Consiliului superior al școlilor, s-a trecut la lucrările propriu-zise ale sesiunii prezentîndu-se trei referate: „Metoda de cercetare în istoria literară", prezentat de acad. prof. Tudor Vianu, „Orientarea muncii științifice în domeniul istoriei literaturii romîne", prezentat de Ion Simionescu, cercetător științific principal la Institutul de istorie al Academiei R.P.R. și „Îndrumări privind munca de cercetare în domeniul istoriei", susținut de Nichita Adăniloaie, cercetător științific principal la același institut și alcătuit în colaborare cu Elvira Preda, secretar științific al Secției de istorie a Societății.

Mulți dintre participanții la discuții au arătat marea utilitate practică a dezbaterilor asupra metodei de cercetare științifică și au propus popularizarea largă în rîndurile membrilor societății a celor trei referate, care s-au ocupat cu această problemă. Referatele au avut meritul, subliniat și în cadrul discuțiilor, că au examinat multilateral și temeinic cerințele muncii științifice. Întemeiat pe bogata sa experiență, acad. prof. Tudor Vianu a evidențiat principalele însușiri ce se cer unui cercetător științific în domeniul literaturii, precum și elementele caracteristice ale muncii de cercetare în acest domeniu — importanța continuității activității de cercetare, studiul în bibliotecă și necesitatea culturii filologice pentru cercetătorul literar. Au fost evidențiate totodată trăsăturile specifice ale activității pe acest tărîm — analiza și sinteza fenomenului literar, problemele istoriei și criticii literare etc.

Referatul prezentat de Dan Simionescu a reliefat condițiile superioare în care se poate realiza azi, în țara noastră, informarea științifică a cercetătorilor, felul cum este asigurată documentarea la zi în legătură cu orice subiect de istorie a literaturii romîne, după care a arătat etapele ce sînt de parcurs în elaborarea științifică a cercetătorilor. O expunere asemănătoare au făcut Nichita Adăniloaie și Elvira Preda în ce privește cercetările de istorie.

Merită să fie menționată orientarea spre cercetări de interes actual, vădită în comunicările prezentate în ședințele de lucru pe secții — la secția de istorie: „Răsunetul revoluției din 1848 în regiunea Ploiești" de N. Simache și „Greva generală de solidaritate a muncitorilor din Tîrgu Mureș — iulie 1934" de Maria Turzai — Tg. Mureș, iar la secția de filologie: „Concepția democrată despre literatură în prima etapă a activității lui Ibrăileanu" de I. D. Lăudat — Iași, „Mijloace artistice în analiza psihologică la Liviu Rebreanu" de Ștefan Munteanu — Timișoara, „Creația poetică orală a minerilor" de Ion Iliescu — Deva și „Considerații asupra conflictului dramatic în teatrul romînesc contemporan" de George Gană — București. Dintre acestea au suscitat un interes deosebit lucrările: „Creația poetică orală a minerilor" — prin noutatea ei — și „Răsunetul revoluției din 1848 în regiunea Ploiești" — datorită opiniilor diferite care s-au afirmat în cursul dezbaterilor.

Potrivit observațiilor făcute, pe bună dreptate, de unii vorbitori, actuala sesiune ar fi dat rezultate și mai bune, dacă în cadrul comunicărilor secției de filologie ar fi fost abordate nu numai subiecte de literatură, ci și de limbă și dacă referatele despre metodele de cercetare științifică ar fi făcut recomandări și în legătură cu munca de culegere și studiere a folclorului, domeniu spre care mulți membri ai societății se simt atrași, dar în care nu toți stăpînesc în bune condiții metoda și tehnica respectivă.

Cum munca de cercetare științifică trebuie să ducă pînă la urmă la îmbunătățirea activității didactice a profesorilor, au fost organizate în cadrul sesiunii lecții demonstrative, la care au asistat profesori veniți din toate colțurile țării.

Ne vom opri cu precădere la două lecții, una de romînă, alta de istorie, organizate la secțiile serale ale școlilor medii, ținînd seama că în acest domeniu metodica de predare este în plin proces de elaborare.

La clasa a XI-a serală a Școlii medii nr. 1, prof. Elena Popescu a predat lecția „Alexandru Sahia — viața și opera". Folosind o schemă expusă de la începutul orei, profesoara a urmărit drumul vieții și creației lui Sahia. Lecția s-a încadrat în timp, permițînd fixarea cunoștințelor — verigă esențială a lecției mai ales la cursurile serale.

Discuțiile în lecție au relevat faptul că în cadrul expunerii și analizei nu au fost evidențiate suficient trăsăturile realist-socialiste ale operei lui Sahia, ceea ce ar fi permis elevilor să urmărească evoluția acestei metode de creație, generalizată acum în epoca biruinței socialismului în patria noastră. De asemenea s-a subliniat ca un element negativ al lecției folosirea doar a cîtorva elevi, atît la verificarea cunoștințelor, cît și la fixare.

Bine orientată ideologic și cu o structură metodică adecvată a fost lecția „Răscoala din 1784 în Transilvania", ținută de prof. Paul Popescu, la clasa a XI-a serală. Au fost analizate cauzele economico-sociale care au dus la răscoală fiind apoi prezentate fazele mai importante ale răscoalei. Insuficient s-a insistat însă asupra cauzelor înfrîngerii răscoalei. Trebuia să se dea mai multă atenție fixării cunoștințelor. Cu toate acestea lecția, bine închegată și expusă cu patos, și-a atins scopul.

Lecțiile au arătat utilitatea schimbului de experiență, fie între profesorii din întreaga țară, fie, mai limitat, între profesorii dintr-o localitate.

În ultima zi a sesiunii, conducerea societății a organizat o consfătuire cu delegații filialelor din întreaga țară. Conf. univ. Emil Boldan, secretarul general al Societății de științe istorice și filologice, a prezentat un referat asupra activității desfășurate de filialele din întreaga țară, făcînd aprecieri asupra realizărilor și deficiențelor din munca acestora.

Cuvîntul delegaților a relevat metode interesante de activitate, dar a scos la iveală și unele lipsuri care urmează a fi lichidate. Interesant este astfel, pe linia exemplelor pozitive, sprijinul acordat activității științifice de Secția de învățămînt și cultură din Sibiu, care consideră redactarea unor comunicări pentru societățile științifice drept muncă în cadrul obligațiilor metodice ale cadrelor didactice.

În discuții s-a arătat, de asemenea, necesitatea unei strînse colaborări între filialele societății și secțiile de învățămînt. Delegatul filialei București a arătat că, de acord cu Secția de învățămînt a Capitalei, a fost organizată la începutul anului școlar o [illegible] comună a filialei cu [illegible] cercurilor pedagogice, în scopul alcătuirii planului de comunicări și pentru stabilirea unei mai strînse colaborări.

Profesorii participanți la sesiunea de comunicări au făcut de asemenea propuneri interesante, menite să îmbunătățească activitatea societății în general și a filialelor în special.

Schimbul de experiență a arătat utilitatea sesiunilor metodico-științifice interregionale, care stimulează cercetarea științifică a cadrelor didactice, ceea ce duce și la ridicarea nivelului ideologic și metodic al muncii lor la catedră.

Buna desfășurare și succesul sesiunii metodico-științifice de la Ploiești se datorează sprijinului și îndrumării permanente date Societății de științe istorice și filologice de către organele centrale de partid și de stat, precum și modului în care comitetul regional și orășenesc P.M.R., organele locale de stat și comitetul filialei gazdă au rezolvat problemele organizatorice ale sesiunii.

Lector univ. MIRCEA BRATUCU
Prof. MIHAIL DRAGOMIRESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA